
het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

**Ontwikkel
het karakter
van uw kinderen**

het **GOEDE NIEUWS** van de wereld van morgen

2e jaargang No. 5

juni/juli 1983

Artikelen:

Christenen hebben hun kracht verloren!	1
Hoe u in uw kinderen een goed karakter kunt opbouwen	4
Wat God zegt over uw sexleven	8
Ministudie: Leven in geloof	11
Hoe u de Sabbat tot een vreugde kunt maken	13
Is God wel eerlijk?	17
Tussen haakjes . . .	19

ALGEMEEN HOOFDREDACTEUR: **Herbert W. Armstrong**
EINDREDACTEUR: **Dexter H. Faulkner**

ASSISTENT-REDACTEUREN: **Norman Shoaf**
ILLUSTRATIES: **Greg S. Smith, Minette Collins Smith**
VASTE MEDEWERKERS: **Dibar Apartian, Jack R. Elliott, K. Neil Earle, John Halford, Shirley King Johnson, George M. Kackos, Ronald D. Kelly, Raymond F. McNair, L. Leroy Neff, Richard J. Rice, Bernard W. Schnippert, Richard H. Sedliacik, Clayton Steep**
REDACTIE-ASSISTENTEN: **Colleen M. Gus**

Uitgegeven door de Worldwide Church of God
UITGEVER: **Herbert W. Armstrong**
FINANCIËEL BELEID: **Leroy Neff**
PRODUKTIE EN DISTRIBUTIE: **Roger G. Lippross**
REGIONAAL DIRECTEUR: **Bram de Bree**

Gelieve uw correspondentie te richten aan:
AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 333
3500 AH UTRECHT
(Nederland)

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging gaarne zo spoedig mogelijk. Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b. © 1983 Worldwide Church of God. PRINTED IN WEST GERMANY.

OMSLAG: U kunt in uw kinderen een goed karakter ontwikkelen. Het artikel dat op pagina 4 begint laat u zien hoe. Foto Hal Finch

Brieven

Onecht geloof

Dank u wel voor het artikel „Kunt u onecht geloof herkennen?” in het april/mei nummer van *Het GOEDE NIEUWS*. Op een heel oorspronkelijke wijze geeft de auteur inzicht in de menselijke natuur; hij laat zo Gods norm voor waar geloof duidelijk uitkomen en schept orde in Satans chaos.

M.B., Utrecht

Vreugde door Gods Sabbat

Ik wil speciaal wijzen op de artikelen over de Sabbat in *THE GOOD NEWS* van oktober-november 1982 [zie dit nummer van *Het GOEDE NIEUWS*].

Deze artikelen waren voor mij zeer inspirerend en verheffend. Ik heb me altijd afgevraagd hoe ik de Sabbat voor mijn hele gezin tot een aangename tijd kan maken. Ik zou graag de schrijvers ervan willen bedanken voor de tijd en de studie en het gebed die zij in deze zeer bijzondere artikelen hebben gestoken.

Patricia B.M.F.
Sandys, Bermuda

Oudere gemeenteleden

Ik heb werkelijk genoten van de actuele artikelen in [*The Worldwide News* van 5 nov. 1982; zie *Het GOEDE NIEUWS* van maart en april/mei 1983] met betrekking tot de oudere mensen. Zelf ben ik min of meer een oudere burger (56), maar ik ben zo gelukkig een actief en bevredigend leven te leiden.

Met elk van de artikelen ben ik het volkomen eens en ik geloof in het bijzonder dat voor een lang leven een juiste geestelijke instelling essentieel is.

D.F.M.
San Antonio, Texas, V.S.

De artikelen [over ouderen] die verschillende groepen mensen laten zien hoe zij hun problemen het hoofd kunnen bieden zijn zeer bemoedigend.

Ook al behoor ik zelf niet bij de alleenstaanden of de ouderen (ik ben pas 68), lees ik toch erg graag wat zowel voor de vrijgezellen als voor de ouderen is geschreven. De adviezen zijn goed. Ze zijn nodig en men doet er goed aan er acht op te slaan.

J.L.B.
Sylacauga, Alabama, V.S.

Christenen hebben hun KRACHT verloren!

*Waarschijnlijk bent u ook geestelijk zonder kracht!
Hier is de schokkende waarheid! Lees waarom uw gebeden niet
onmiddellijk — wonderbaarlijk — worden verhoord!*

Herbert W. Armstrong

Het is heel goed mogelijk dat ook *u*, die gelooft dat u christen bent, zich op *zeer gevaarlijk terrein* bevindt!

Het is goed dat u hier eens bij **STILSTAAT** en *het onderzoekt!*

Open uw bijbel! Kijk naar de *ware christenen* in de dagen van Petrus, Johannes en Paulus — en **VERGELIJK!** Kijk naar de **KRACHT** van de oorspronkelijke, ware Kerk — in het leven van *die christenen*. Zie hoe *uw* leven zich voortsleept!

... maar weet u het ZEKER?

U *denkt* dus dat u onder Gods **GENADE** staat? Veilig en wel tot in eeuwigheid?

Nu, *luister!* „Daarom, wie meent te staan, *zie toe*, dat hij niet **VALLE!**“! waarschuwt het Woord van God (1 Kor. 10:12). Het wordt tijd dat u zich realiseert dat u uiteindelijk *geoordeeld* zult worden naar het **WOORD VAN GOD** zelf. U moet inzien aan *welke norm* u moet voldoen.

Vlak voordat Hij naar de hemel opvoer, zei Jezus tegen zijn discipelen dat ze **KRACHT** zouden krijgen wanneer zij bekeerd waren. „Maar gij zult **KRACHT** ontvangen, wanneer de Heilige Geest over u komt“ (Hand. 1:8).

Heeft u vandaag diezelfde **KRACHT**? Heeft u ooit nauwkeurig onderzocht *wat die kracht* is? Heeft u zich ooit afgevraagd **HOE** u die kunt ontvangen?

Heeft u ooit nagegaan **OF** u *die nodig hebt*? Het wordt tijd dat u dat doet, want zonder die kracht **BENT U NIET ECHT VAN CHRISTUS!**

Wat wij WEL zien

Natuurlijk zien veel van de belijvende christenen dat zij Jezus Christus moeten erkennen als hun persoonlijke Verlosser, om behouden te worden.

U ziet misschien zelfs in dat u *berouw* moet hebben over het overtreden van de wet van God — zijn geestelijke wet, zoals die samengevat wordt in de Tien Geboden — omdat de zonde de overtreding van de wet *is*.

Misschien bent u zover gegaan dat u zich realiseert **WAARTOE** u geboren bent — u weet wat het grote **DOEL** van God is waaraan Hij hier op aarde werkt.

Misschien *ziet* u dat **ALLE VOLKEN** tegenwoordig geestelijk *dronken* zijn van de valse, heidense doctrines van het moderne, geestelijke „Babylon“ — dat alle volken *misleid* zijn — dat de **WAARHEID** ondersteboven is gekeerd.

Misschien *ziet* u dat zelfs de ker-

ken misleid zijn, en dat ze zich afgekeerd hebben van de waarheid, en verzinsels aanhangen.

Misschien *realiseert* u zich dat *genade* veranderd is in *losbandigheid!*

Misschien bent u zelfs zo ver gekomen dat u begrijpt dat God ons leven *vormt* tot wij letterlijk uit Hem **GEBOREN** zullen worden — tot zijn karakter in ons geschapen is — tot dit *sterfelijke onsterfelijke* wordt — tot dit menselijke *goddelijk* wordt in het Koninkrijk van God.

Maar heeft u de **KRACHT** van de heilige Geest van God in u niet over het hoofd gezien of *helemaal niet „gezien“*?

Misschien bent u gaan inzien hoe slecht en heidens deze wereld is geworden, en *walgt* u van haar wegen.

Misschien *erkent* u dat u **UW WEG** moet afzweren, en u ertoe moet zetten om volgens **GODS WEG** te leven! Ja, misschien begrijpt u volkomen wat Jesaja zei: „Zoekt de Here, terwijl Hij Zich laat vinden; roept Hem aan, terwijl Hij nabij is. De goddeloze *verlate* **ZIJN WEG** en de ongerechte man **ZIJN GEDACHTEN**...“ (Jes. 55:6-7).

Maar heeft u vers 1: „O, alle dorstigen, komt tot de **WATEREN**“ *over het hoofd gezien* of genegeerd? Dorstig *waarnaar?* **WELKE** „wateren“?

Nu, dezelfde „wateren” waar Jezus over sprak: „Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en *drinkel!* Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, *STROMEN van levend water* zullen uit zijn binnenste *vloeien*. Dit zei de Hij van de Geest, welke zij, die tot geloof in Hem kwamen, *ontvangen* zouden; want de Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was” (Joh. 7:37-39).

Heeft u ooit ten volle beseft dat de heilige Geest niet iets is waarmee u bent geboren?

Wij horen tegenwoordig veel over het aanboren van onze eigen, innerlijke, verborgen bronnen — de latente krachten *in* onze geest. Er zijn moderne religies opgekomen die dat slapende, sluimerende, latente *deel* van onze geest „*GOD*” noemen!

Maar de heilige Geest is iets wat u *nooit had* — iets wat u moet *ONTVANGEN* van God! Iets wat oneindig veel groter en *KRACHTIGER* is dan enige kracht *in* u — iets van de grote God die U *geschapen* heeft — die het hele, grote universum geschapen heeft en alles wat bestaat!

Het is de essentie — het *leven* zelf — de *NATUUR* van God. Maar het is ook iets van God, wat Hij u *geeft* van zichzelf, wat in werkelijkheid een *deel* van Hemzelf is — en dat *KRACHT GEEFT!*

Weet u *wat* die kracht is? Is die *KRACHT* in u gekomen, zodat u hem kunt *gebruiken*?

U, als belijdende christen, bent misschien veel van deze dingen gaan beseffen, in gaan zien, gaan begrijpen — gaan accepteren — maar wordt deze *KRACHT* werkelijk in *uw* leven geopenbaard? Weet u *zeker* dat u weet *WAT* die kracht *is*?

Wat IS deze vreemde KRACHT?

Laat ik u eerst vertellen wat die kracht *NIET* is.

Het is *geen* emotie die fysiek door de zintuigen wordt opgewekt. Het is *niet* iets dat u zelf kunt opwekken of kunt kweken.

Het is *geen* „losgemaakte tong” die plotseling welbespraakt, luid en vrijmoedig wordt met „geestelijk”-klinkende frasen. Het is *geen* *pochende* tong.

Het is geen neervallen „*onder* de kracht”. Het is niet *beroofd* worden van alle kracht, zoals dat met sommige mensen die de vervalste, *gevoels-*

matige religie hebben aangenomen het geval is, als zij zich „*onder* de kracht” bevinden.

Het is *niet* iets wat de mensen doet schreeuwen, gillen, schokken, waanzinnig en onbeheerst lachen, of belachelijke en kinderachtige capriolen doet maken op samenkomsten waarbij de predikant een nagemaakte, vervalste „kracht” en een valse geest *opwekt* door voortdurend te roepen om luide, emotionele reacties als „halleluja!”, „prijs de Heer!”, „amen!”, enz., in antwoord op zijn vaak herhaalde „ieder die dit gelooft, zegge ‘AMEN!’” enz.

Kijk in uw bijbel om te weten wat het werkelijk is!

Jezus is ons voorbeeld, en wij vinden deze *KRACHT* allereerst in zijn leven. Het was geen fysieke eigenschap van Hem. Hij zei: „Ik kan van Mijzelf *NIETS* doen” (Joh. 5:30). Maar, zei Hij: „De Vader, die *in Mij blijft*, doet zijn werken” (Joh. 14:10). De Vader bleef *in* Jezus door de heilige Geest. De heilige Geest gaf *KRACHT*. Wat was die kracht?

De geïnspireerde Petrus, die behoud bracht aan de eerste heidenen, verklaarde over Jezus „hoe God Hem met de Heilige Geest en met *KRACHT* heeft gezalfd. Hij is rondgegaan, *weldoende en genezende* allen, die door de duivel overweldigd waren; want *God was met Hem*” (Hand. 10:38).

Merk op: die *KRACHT in* Jezus deed geen van de dingen die tegenwoordig gedaan worden door dezelfde mensen die het luidst verkondigen dat zij de kracht van de heilige Geest bezitten. Jezus gebruikte die kracht en ging rond, bescheiden, niet schreeuwend, pochend, hulpeloos neervallend „*onder* de kracht” — maar *DOENDE!*

Ja, zijn leven was een leven van *DOEN* — maar *wat* doen? *GOED* doen! Dienen, *ANDERE MENSEN* helpen! Er was een *goddelijke* kracht — en daarmee verrichtte Hij *WONDEREN* — Hij *GENAS* allen die ziek waren — Hij dreef demonen uit en had het inzicht om te *weten* wanneer iemand van de duivel bezeten was.

Hij bezat de *KRACHT* van de Schepper God! *Dezelfde* *KRACHT* die de hele schepping voortbracht — toen „Hij sprak”! God is een *wonderen verrichtende God!* Met die *KRACHT*, die afkomstig was van de

Vader en *in* Jezus was, stilde Hij de storm, veranderde Hij water in wijn, voedde Hij 5000 mensen met slechts vijf broden en twee vissen!

De KRACHT van de WARE Kerk!

Merk nu die *KRACHT* op in de oorspronkelijke Kerk, voor de afvalligheid en de degeneratie van onze dagen begonnen.

Korte tijd nadat zij van die kracht van God vervuld waren, gingen Petrus en Johannes op het gebedsuur van drie uur in de namiddag samen naar de Tempel in Jeruzalem. Zij gingen binnen door de poort die „de Schone” genoemd werd. Bij de poort vroeg een bedelaar, die vanaf zijn geboorte verlamd was, om een aalmoes.

„Zie naar ons”, zei Petrus. „Zilver en goud bezit ik niet, maar wat ik heb geef ik u; in de naam van Jezus Christus, de Nazoreeër: Wandel!”

Hij greep de rechterhand van de bedelaar in volmaakt geloof, en richtte hem op. De bedelaar was onmiddellijk genezen. Hij *sprong* op, en liep toen met Petrus en Johannes de Tempel in, springend onder het gaan, en God lovend (Hand. 3:1-8).

Jezus, die *als fysieke mens* zonder kracht was, was vervuld van de goddelijke *KRACHT* van de Schepper. De bovennatuurlijke kracht van God zelf deed het *WERK VAN GOD* door middel van zijn menselijke *LICHAAM*. Jezus zei: „De werken, die Ik doe in de naam mijns Vaders, die getuigen van Mij” (Joh. 10:25). En: „Indien Ik de werken mijns Vaders *niet* doe, geloof Mij niet, doch indien Ik ze doe . . . geloof dan de werken, *opdat gij weten* en erkennen *moogt*, dat de Vader in Mij is en Ik in de Vader” (vers 37-38).

Vandaag gebruikt *diezelfde Geest* — *DIEZELFDE BOVENNATUURLIJKE KRACHT* — het *collectieve lichaam* van de ware Kerk van God als Gods menselijke werktuig, door middel waarvan God hier op aarde zijn Werk uitvoert. In die zin is de ware *KERK* ook het *LICHAAM VAN CHRISTUS* (1 Kor. 12:27).

En Jezus zei: „Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, *zal hij ook doen*, en grotere nog dan deze” (Joh. 14:12).

Diezelfde *KRACHT* van God was in Petrus en Johannes en deed het

WERK VAN GOD door het Evangelie van Christus te verkondigen.

De KRACHT van God in actie!

De wonderbaarlijke genezing van de bedelaar wekte de vijandschap van de priesters en de Sadduceeën, zodat zij Petrus en Johannes grepen en gedurende de nacht gevangen zetten. De volgende dag bedreigden deze religieuze leiders hen, gaven hun het bevel niet te spreken of te onderwijzen in de naam van Jezus, waarna zij hen lieten gaan.

Toen gingen deze *ware* christenen onmiddellijk naar hun eigen groep gelovigen. En hier is een punt waarvan ik wil dat u het begrijpt. Zij waren mensen. Deze kracht was absoluut geen vaste eigenschap van hen. Ze waren zelf niet de *bron* van deze dynamische kracht. Deze kwam van God.

En het belangrijke punt is dit: **WIJ KRIJGEN NIET IN EEN KEER VOOR ALTIJD VOLDOENDE GODDELIJKE KRACHT.**

Vergeet niet dat Jezus zei dat de kracht van God van ons innerlijke wezen **UIT ZAL VLOEIEN** (Joh. 7:38). Deze KRACHT van God is actief — dynamisch! Ze is niet statisch. U kunt geen voorraad van de Geest van God krijgen en deze in u opslaan. Deze kracht komt *dagelijks* in u van God! *Ze circuleert* van God naar U toe en dan weer van u uit in liefde, in geloof, in vreugde, in geduld — zelfs in het verrichten van wonderen.

U kunt gisteren doortrokken zijn geweest van deze kracht en er vandaag niets meer van hebben!

Kracht weer aanvullen

De bedreigingen van deze overpriesters en oudsten, na een nacht in de gevangenis, beroofden Petrus en Johannes enigszins van het geloof in en de vertrouwende KRACHT van God. Ja, zij waren mensen!

Zij gingen naar hun broeders in Christus. Toen zij verslag uitbrachten van wat er was gebeurd, waren al hun broeders geschokt. Omdat zij mensen waren, moesten ook zij plotseling een gevoel hebben gehad van geestelijke ontoereikendheid — van een gebrek aan kracht!

Maar zij voelden en begrepen hun **GEBREK**. Zij kenden de **BRON** die deze KRACHT VAN GOD voortdurend *opnieuw zou aanvullen!* Zij aarzelden niet! Zij gingen onmiddellijk

naar de **BRON** van hun goddelijke kracht!

„En toen dezen het hoorden, *verhieven zij eenparig hun stem tot GOD* en zeiden: Gij, Here, zijt het, die geschapen hebt de hemel, de aarde, de zee en al wat daarin is . . . En nu, Here, let op hun dreigingen en geef uw dienstknechten met alle vrijmoedigheid uw woord te spreken, doordat Gij uw hand uitstrekt tot genezing, en dat tekenen en wonderen geschieden door de naam van uw heilige

U kunt geen voorraad van de Geest van God krijgen en deze in u opslaan. Deze kracht komt *dagelijks* in u van God!

***Ze circuleert* van God naar U toe en dan weer van u uit in liefde, in geloof, in vreugde, in geduld — zelfs in het verrichten van wonderen.**

U kunt gisteren doortrokken zijn geweest van deze kracht en er vandaag niets meer van hebben!

knecht Jezus” (Hand. 4:24, 29-30).

Ja, plotseling realiseerden deze mensen zich hun eigen, menselijke ontoereikendheid — realiseerden zich hun behoefte aan vernieuwde KRACHT VAN GOD. Zij liepen niet weg van hun moeilijkheden! Zij verschuilden zich niet en sidderden niet van angst. Zij gaven hun grote taak niet op. Zij gingen onmiddellijk naar de **BRON** van hun kracht.

Zij gaven zich opnieuw over in de handen van God als zijn dienaren. Zij vroegen God dringend en intensief om **HEN TE VULLEN** met zijn kracht — om ze vrijmoedigheid, geloof en vermogen tot spreken te geven. Zij vroegen God vurig en gelovig om genezingen te bewerkstelligen en

wonderen te verrichten.

En was er een God die luisterde? Was er een antwoord? Luister: „En terwijl zij baden, werd de **PLAATS**, waar zij vergaderd waren, **BEWOGEN**; en zij werden allen **VERVULD** met de Heilige Geest en spraken het woord Gods met vrijmoedigheid . . . En met **GROTE KRACHT** gaven de apostelen hun getuigenis van de opstanding des Heren Jezus” (Hand. 4:31, 33).

De kracht ook nu vereist

Heeft u, vandaag, **DEZELFDE KRACHT** als de eerste christenen? Zij waren net zoveel mens als u! De *eigenlijke* vraag is dus deze: geeft u zich net zo volledig over — levert u uw wil net zo onvoorwaardelijk uit aan God — bidt u net zo vaak, net zo oprecht en net zo intensief als zij? Als u dat *doet*, zult u met net zoveel goddelijke KRACHT vervuld worden als zij — want God kent geen aanzien des persoons!

Deze zelfde KRACHT VAN GOD was voortdurend actief werkzaam in die eerste, oorspronkelijke christenen. Zij verrichtten *werkelijk* grotere werken dan Jezus — tot zelfs de schaduw van Petrus de zieken genas als die over hen heen ging! **ZIJ VERRICHTTEN HET WERK VAN GOD!**

Het Werk van God, dat God *begon* in het individuele lichaam van Christus, werd voortgezet door de discipelen, die nu collectief het **LICHAAM VAN CHRISTUS** — de ware **KERK** van God — werden!

Dezelfde KRACHT van de Geest van God die werkte in het menselijke lichaam van Jezus, werkte ook in het collectieve lichaam van de Kerk van God in de dagen van de oorspronkelijke apostelen. Diezelfde kracht werkt vandaag in het collectieve **LICHAAM VAN CHRISTUS** — zijn Kerk!

De grote opdracht is: „Gaaf heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie” (Markus 16:15). Niet een *ander* evangelie, zoals volgens de voorspellingen van Paulus verkondigd zou worden (2 Kor. 11). Deze ware Kerk van de eerste eeuw, door God van kracht voorzien, ging verder met dit ware **WERK VAN GOD!**

Toen zette de grote afvalligheid in. De afvallige, *valse kerk* (Openb. 17:1-5) kwam op in 33 n.Chr., twee jaar nadat Christus zijn *ware* Kerk begonnen was. *Zij beweerde* christe-
(Zie verder pagina 20)

Hoe u in uw kinderen een goed karakter kunt opbouwen

Als ouder kunt u een goed karakter in uw kinderen ontwikkelen als u hen juist opvoedt. Lees dit artikel om te leren hoe.

L. Leroy Neff

Verscheidene jaren geleden ontving ik een brief van een vader van volwassen kinderen. Hij noemde een aantal van de problemen die hij door de jaren heen met zijn kinderen had gehad.

Toen besloot hij, mogelijk met enige trots, met de woorden: „Nou, ze zijn in ieder geval groot [sic] geworden.”

Er zijn maar al te weinig ouders die hun kinderen de juiste

opvoeding geven. Sommige tuiniers stoppen een zaadje in de grond en laten het groeien zonder het veel water of mest te geven en zonder veel te wieden of te schoffelen.

Tegenwoordig brengen veel mensen hun kinderen groot op ongeveer dezelfde wijze. In veel gevallen, zoals bij de man die mij schreef, bemerken ouders dat hun kinderen „groot” geworden zijn. De kinderen hebben weinig of geen training gehad van de ouders en

groeien eenvoudig op, ongeacht wat de ouders wel of niet doen. De kinderen gaan tenminste niet dood door mishandeling of verwaarlozing door de ouders!

Is alles wat u over uw kinderen zult kunnen zeggen wanneer ze volwassen zijn: „Ze zijn in ieder geval groot geworden”? Is dat alles wat God van u verwacht met betrekking tot uw kinderen?

Mensen die de Bijbel bestuderen, weten dat God ouders een grote verantwoordelijkheid oplegt ten opzichte van hun kinderen. De kinderen zijn naar het beeld van God gemaakt, en bezitten het potentieel om bij de opstanding als

werkelijke zonen van God uit God te worden geboren, en met Jezus Christus en vele anderen het hele universum te beërven!

Het ontwikkelen van karakter

De manier waarop wij onze kinderen opvoeden zal van grote invloed zijn op of zij uiteindelijk uit God geboren zullen worden en op hoe moeilijk dat proces voor hen zal zijn.

God is een meesterpottenbakker die vorm geeft aan het goddelijk karakter in de door Hem verwekte kinderen. Dit karakter zal steeds meer gaan lijken op zijn volmaakte karakter tot ook wij bij de opstanding volmaakt zullen zijn en niet langer in staat om te zondigen (Matth. 5:48; 1 Joh. 3:9).

Op soortgelijke wijze hebben ouders de gelegenheid om een fysiek karakter in hun kinderen te ontwikkelen. Dat karakter zal goed of slecht zijn, grotendeels afhankelijk van wat de ouders doen bij het opvoeden van hun kinderen.

Terwijl wij bezig zijn onze kinderen op te voeden — of hun opvoeding te verwaarlozen! — is Satan de duivel, de god van deze wereld, die de hele wereld misleid heeft (2 Kor. 4:4; Openb. 12:9) bezig om ze te beïnvloeden. Ook hij probeert hun

karakter te vormen en te modelleren.

Maar in plaats van te proberen een goddelijk karakter in de kinderen te ontwikkelen, probeert Satan zijn eigen ongoddelijke karakter van opstandigheid, zonde, zelfzucht, wedijver en hebzucht te ontwikkelen. Treurig genoeg heeft Satan in veel gevallen meer succes bij het vormen van het karakter van het kind dan de ouders.

Satan gebruikt veel sterke en doeltreffende invloeden op kinderen en begint daar al mee als zij nog klein zijn. Als zij geboren worden, zijn kinderen lief, beminnelijk en onschuldig, en bezitten geen enkele zonde of slechte instelling. In korte tijd worden velen echter, onder invloed van Satan, zelfzuchtig en tonen een slechte instelling. In een paar jaar worden veel kinderen ongezeglijk, opstandig en zelfs misdadig.

Satan, de „overste van de macht der lucht” (Ef. 2:2), bereikt dit door verkeerde stemmingen en gedachten uit te zenden naar de argeloze geest. Hij maakt gebruik van iedere beschikbare invloed, zelfs van het onderwijs, dat vaak atheïstisch is en waarvan de leringen gebaseerd zijn op de onjuiste evolutietheorie.

Andere sterke invloeden op kinderen zijn druk van hun leeftijdgenoten, de massamedia en muziek.

Deze tegenwoordige, kwade wereld wordt geregeerd door Satan!

Ouders moeten de invloed van Satan tegengaan door in huis de juiste sfeer te scheppen samen met goede instructie en leiding. Dit is moeilijk, maar het is mogelijk. En men kan er niet vroeg genoeg mee beginnen!

Grondslag voor karakter vroeg te leggen

Veel ouders wachten tot hun kinderen oud genoeg zijn om mee te praten, of oud genoeg om naar school te gaan. En dan laten zij het onderwijs maar al te vaak over aan de onderwijzer!

Beseft u wel dat een kind in het eerste jaar van zijn leven meer leert dan in ieder volgend jaar? Op ongeveer vijfjarige leeftijd

heeft een kind 75 tot 80 procent geleerd van wat het in zijn hele leven zal leren.

Het is verbazingwekkend hoeveel men kleine kinderen, zelfs babies, kan leren. Sommigen hebben zelfs leren lezen nog voor ze konden praten. Men kan kleine kinderen ook leren om dingen te herkennen en te identificeren voordat zij kunnen praten of lezen.

Moeten wij in deze wetenschap onze kleine kinderen lezen, schrijven en rekenen leren zodat zij het kunnen tegen de tijd dat zij naar school gaan? Niet noodzakelijk. Er is iets veel belangrijkers dat wij hun moeten leren: een goed karakter en een goede instelling.

Proeven hebben bewezen dat de persoonlijkheid van een kind gewoonlijk vastligt tegen de tijd dat het drie jaar oud is. Onderzoekers hebben een groot aantal persoonlijkheidsprofielen genomen van kinderen van drie jaar oud. Vijftien jaar later, toen de kinderen achttien waren, werden zij opnieuw getest. In de meeste gevallen was de persoonlijkheid ongewijzigd.

Als de persoonlijkheid op driejarige leeftijd voor het grootste deel ont-

wikkeld is, is het logisch om daarvan af te leiden dat het karakter ook op vroege leeftijd sterk ontwikkeld kan zijn. Natuurlijk kan het karakter op latere leeftijd diepgaand worden beïnvloed door persoonlijke of familie-trauma's of ongewone omstandigheden. Een van de ervaringen die het karakter ten goede veranderen is ware geestelijke bekering.

Als ouders kunnen wij in onze kinderen het geloof in en de toepassing van de juiste waarden ontwikkelen. Wij kunnen onze kinderen bijvoorbeeld eerlijkheid bijbrengen. Als een kind dagelijks de eerlijkheid in toepassing brengt, zal dat specifieke aspect van het karakter een deel worden van de mentaliteit van het kind. Aan de andere kant kan het kind net zo gemakkelijk geleerd worden om oneerlijk te zijn; oneerlijkheid zou dan een integraal deel worden van zijn karakter.

De instelling is waarschijnlijk het belangrijkste aspect van het karakter. Ouders moeten hun kinderen leren om een onderwijsbare instelling te hebben, evenals een instelling van liefde, gehoorzaamheid, geven en delen.

Men moet het kind leren om een instelling van haat, woede, zelfzucht en opstandigheid af te wijzen.

God zegt ons om de knaap te oefenen volgens de eis van zijn weg (Spr. 22:6). Hoe kunnen wij onze kinderen goed opvoeden volgens de eis van hun weg? En wat is die weg? Hier volgen verschillende be-

langrijke punten die men in overweging moet nemen.

Bent u het goede voorbeeld?

Een belangrijk punt is om in uw eigen leven het goede voorbeeld te geven. Kinderen volgen het voorbeeld van hun ouders meer dan hun woorden.

Houdt u zich altijd aan uw woord? Bent u gehoorzaam aan God? Zegt u aardige dingen tegen andere mensen om ze achter hun rug te bekritisieren? Beweert u in het openbaar een christen te zijn en doet u in uw privéleven onchristelijke dingen — al is het in uw eigen huis?

Paulus gaf in de brief aan de Romeinen een belangrijk principe dat toegepast kan worden op ouders. Hij schreef: „Gij, die een ander onderwijst, onderwijst gij uzelf niet? Gij, die predikt, dat men niet stelen mag, steelt gij?” (Rom. 2:21.)

Ouders moeten hun kinderen een goede levenswijze bijbrengen, inclusief gehoorzaamheid aan God en Gods geboden, waarvan er een, stelen, hier door Paulus wordt genoemd. U moet uw kinderen niet alleen de goede levenswijze leren, maar u moet er ook zelf naar leven; anders, zoals Paulus een paar verzen verderop zegt, wordt „de naam Gods . . . gelasterd” (vers 24).

Ouders moeten het goede voorbeeld geven in liefde, genegenheid, en zorgzaamheid voor hun kinderen. Kinderen hebben veel tedere, liefdevolle zorg nodig. Zij moeten geknuffeld, vastgehouden en aangeraakt worden en men moet hun genegenheid tonen, vooral wanneer zij jong zijn.

Ouders moeten ook het goede voorbeeld geven door te voorzien in de behoeften van hun kinderen. De kinderen hebben er tenslotte niet om gevraagd om op de wereld gezet te worden; de ouders hebben hen, gepland of niet, voortgebracht.

Ouders verplichten zich ertoe om voor het kind te zorgen tot het volwassen is.

Als iemand niet voor de zijnen zorgt, inclusief zijn kinderen, heeft hij zijn geloof verloochend en is erger dan een ongelovige (vgl. 1 Tim. 5:8).

De fundamentele dingen die kinderen nodig hebben, zijn voedsaam, uitgebalanceerd voedsel, goede kleding

en een opgewekte, goed onderhouden leefruimte.

Welke weg moet worden gevolgd?

We lazten eerder: „Oefen de knaap volgens de eis van zijn weg” (Spr. 22:6). Wat is die weg?

Merk op wat God zei over Abraham: „Want Ik heb hem gekend, opdat hij gebieden zou, dat zijn zonen en zijn huis na hem de weg des Heren zouden bewaren door gerechtigheid en recht te doen, opdat de Here aan Abraham vervulle wat Hij over hem gesproken heeft” (Gen. 18:19).

Abraham moest zijn gezin onderwijzen in de weg van de *gerechtigheid* en het *recht* van God.

Het boek Deuteronomium vertelt bij herhaling hoe wij onze kinderen moeten onderwijzen in Gods weg: „Alleen neem u ervoor in acht en hoed u er terdege voor, dat gij de dingen die gij met eigen ogen gezien hebt, niet vergeet, en zij niet uit uw hart wijken zolang gij leeft; maak ze aan uw kinderen en kindskinderen bekend” (Deut. 4:9).

Nadat Mozes de Tien Geboden herhaald had in Deuteronomium 5, sprak hij over de noodzakelijkheid om onze kinderen te onderwijzen: „Gij zult het uw kinderen inprenten en daarover spreken, wanneer gij in uw huis zit, wanneer gij onderweg zijt, wanneer gij nederligt en wanneer gij opstaat” (Deut. 6:7).

Hoe u moet onderwijzen

Hoe kunnen wij onze kinderen Gods levenswijze bijbrengen? Eerst een waarschuwing, en dan meer over hoe u dit doel kunt bereiken.

„En gij, vaders, verbittert uw kinderen niet, maar voedt hen op in de tucht en in de terechtwijzing des Heren” (Ef. 6:4).

Een veel voorkomende fout van ouders is hun kinderen te veel of te weinig te corrigeren. Ouders moeten op dat gebied een juist evenwicht bereiken.

Laten wij eerst het aspect van de terechtwijzing of het onderricht bekijken, en daarna dat van discipline.

Hoe moeten wij onderricht geven?

Wij hebben al gezien dat we op de eerste plaats het juiste voorbeeld moeten geven in ons eigen leven, en

dan kunnen wij onderricht geven. Wij kunnen de principes en voorbeelden uit het Woord van God laten zien en uit onze eigen ervaringen en die van anderen, om duidelijk te maken wat de goede weg is.

Wij kunnen wijzen op de positieve en negatieve gevolgen van juiste en verkeerde handelingen, in een taal die het kind, afhankelijk van zijn leeftijd en rijpheid, zal kunnen begrijpen.

Wij moeten de kinderen bijvoorbeeld waarschuwen tegen het kwaad van ongeoorloofde sex. Laat zien wat er in de wereld om ons heen gebeurt ten gevolge van het overtreden van Gods wet tegen overspel en ontucht.

De instelling is waarschijnlijk het belangrijkste aspect van het karakter. Ouders moeten hun kinderen leren om een onderwijsbare instelling te hebben, evenals een instelling van liefde, gehoorzaamheid, geven en delen.

Wijs op de tol van ongewenste zwangerschappen en epidemieën van „beschavingsziekten” als herpes. Herpes, een ziekte waar tot op heden nog geen geneesmiddel voor bestaat, heeft levenslange consequenties. Als de mensen die er nu aan lijden God gehoorzaam hadden, zouden ze dit probleem niet hebben.

Wij kunnen onze kinderen wijzen op de kwalijke gevolgen van roken, drugmisbruik, liegen en stelen, het kijken naar de verkeerde soort films, het lezen van de verkeerde soort literatuur, het luisteren naar de verkeerde soort muziek en het deelnemen aan de verkeerde soort activiteiten.

Kinderen zijn nog niet in staat om de juiste beslissingen te nemen. Wij moeten hun deze dingen vertellen. Het is te hopen dat u de weg van God goed genoeg kent om in staat te zijn deze doeltreffend aan uw kinderen te leren.

Voor al dit onderricht is tijd nodig

— veel tijd. Probeer iedere dag tijd te geven aan uw kinderen. Praat met hen, onderwijs hun, leer hen kennen en laat hen u leren kennen. Ga er met uw kinderen op uit. Leer hun de betere dingen die het leven te bieden heeft te waarderen en ervan te genieten. Organiseer gezinsuitjes of ga kamperen. Uw kinderen — en u — zullen zich zulke activiteiten nog lang blijven herinneren. Ze zullen uw gezin bij elkaar houden als eenheid.

Hoe moet u discipline bijbrengen?

In Efeze 6:4 staat ook dat wij onze kinderen tucht of discipline moeten bijbrengen. Het woord discipline wordt in de hedendaagse wereld vaak verkeerd begrepen en meestal verkeerd gebruikt. Het is in feite een vergroting van de verantwoordelijkheid om de wegen van God te onderwijzen.

Een jonge boom kan er gemakkelijk toe gebracht worden in de juiste richting te groeien, maar wanneer het eenmaal een volwassen boom geworden is, is het niet meer mogelijk om hem te corrigeren. Op soortgelijke wijze kunnen kinderen ook getraind worden als zij jong zijn, maar er komt een tijd dat de ouders misschien niet meer in staat zijn om hun kind te onderrichten.

Als een kind jong, onderwijsbaar en volgzaam is, kan het getraind worden door middel van juist onderricht en juiste correctie. Hieronder valt ook de beloning voor goede daden, wat vaak volkomen over het hoofd gezien wordt. Positieve aanmoediging is net zo belangrijk als de juiste soort en hoeveelheid straf voor slechte daden.

Wat zegt God over straf als middel tot onderricht? God is onze Vader. Hoe behandelt Hij ons?

„Mijn zoon, acht de tuchtiging des Heren niet gering, en verslap niet, als gij door Hem bestraft wordt, want wie Hij liefheeft, tuchtigt de Here, en Hij kastijdt iedere zoon, die Hij aanneemt” (Hebr. 12:5-6).

Als God ons liefheeft, zal Hij ons corrigeren. En als wij onze kinderen liefhebben, zullen wij hen corrigeren, niet met de bedoeling hen kwaad te doen, hen te verwonden of onze woede te koelen, maar om hun noodzakelijke lessen te leren. God de Vader
(Zie verder pagina 21)

„Mijn sexleven is mijn zaak! En zolang ik er niemand kwaad mee doe, doe ik precies wat ik wil.”

Deze woorden zijn een samenvatting van de mening van de meesten over hun sexleven — het is „hun eigen zaak” en zij zullen precies doen wat zij willen zolang zij „er niemand kwaad mee doen”.

Maar de mensen die zo denken hebben het mis. Sex is niet alleen „hun eigen zaak”. En om dat te bewijzen, gaf God op de berg Sinaï zijn Zevende Gebod: „Gij zult niet echtbreken” (Ex. 20:14).

Laat u niet misleiden! God heeft u deze wet opgelegd voor vandaag, nu, in dit tijdperk van de mensheid. Het is een bindende, fysieke en geestelijke wet die u moet begrijpen als u in het Koninkrijk van God wilt komen.

Tot bezinning gebracht

Onze drukke, overbevolkte, sensationele en hoog technologische maatschappij verblindt onze geest en heeft

Bernard W. Schnippert

de neiging onze zinnen af te stompen voor de zonde. Wij worden gebiologeerd door het kwaad om ons heen en de invloed die dit kwaad op ons heeft, net zoals de oude inwoners van Sodom en Gomorra hun kwade wegen niet zagen.

Maar de waarheid is dat we iedere dag van ons leven letterlijk gebombardeerd worden met sex — in al zijn ongeoorloofde vormen. Onze liedjes gaan erover, onze reclamespots gebruiken het om van alles te verkopen, van nieuwe auto's tot parfum, onze cabaretiers maken er grapjes over, onze boeken beschrijven het tot in schrille details en onze tijdschriften spreiden het ten toon voor glurende ogen. Het is overal om ons heen — wij kunnen er niet aan ontsnappen.

Maar in plaats van er aan te willen ontsnappen, zijn wij geneigd om het vanzelfsprekend te vinden en te vergeten dat wij langzaam (of misschien niet zo heel erg langzaam!) te grounde gaan door onze seksuele zonden!

Vergis u niet: u moet tot bezinning worden gebracht. De straf voor bepaalde seksuele zonden in het Oude Testament was de dood. En als u niet inziet hoe de seksuele zonden van deze maatschappij uw geestelijke kracht uitputten, zult u de straf misschien moeten ondergaan — ten koste van uw geestelijke leven.

Alle seksuele zonden

Het Zevende Gebod is kort maar krachtig. God zegt alleen maar: „Gij zult niet echtbreken” (Ex. 20:14). Maar het gebod tegen overspel gaat veel dieper dan de oppervlakkige of beperkte technische betekenis van het woord echtbreken, wat betekent: seksuele omgang hebben met iemand anders dan de eigen man of vrouw.

Christus breidt de betekenis duidelijk uit in Mattheüs 5:27-28: „Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult niet echtbreken. Maar Ik zeg u: Een ieder, die een vrouw aanziet om haar te begeren, heeft in zijn hart reeds echtbreuk met haar gepleegd.”

Hier breidt Christus het gebod zo

Wat God zegt over uw sexleven

Het Zevende Gebod van God is van verstrekkend belang — het is voor de ware christen een zaak van leven of dood!

uit dat het niet alleen de lichamelijke daad van overspel omvat, maar ook de seksuele begeerte. Sexuele begeerte heeft vele vormen, die allemaal zondig zijn.

Maar om te voorkomen dat sommigen deze tekst te nauw opvatten, veroordeelt God in andere passages ook nog zulke rampzalige, algemeen voorkomende praktijken als hoererij (1 Kor. 6:18), homosexualiteit (Lev. 18:22), bloedschande (Lev. 18:6), gemeenschap met dieren (Lev. 18:23) en andere.

Wij zien dus dat het Zevende Gebod, dat op het eerste gezicht slechts een wettelijk verbod op één enkele vorm van verkeerde seksuele activiteit lijkt, onder haar vlag, zowel in principe als door toepassing van andere teksten, een verbod omvat op het misbruik van sex in iedere vorm.

Maar het eigenlijke punt van het gebod van God tegen echtbreuk gaat zelfs nog verder.

Het punt van dit gebod is niet alleen om het fysieke lichaam van de mens te beschermen of zijn biologische voortplantingsapparaat, hoewel de hedendaagse vloek van geslachtsziekten zeker geheel zou verdwijnen als iedereen deze wet zou gehoorzamen. Nee, het doel van deze wet is om de geest van de mens te beschermen — onze gedachten en onze instelling.

En let goed op: uw gedachten en instelling met betrekking tot sex zijn negatief beïnvloed door deze maatschappij, zelfs als u nog nooit echt overspel heeft gepleegd of een van de andere seksuele zonden die hierboven zijn genoemd. U kunt eenvoudig niet ontsnapt zijn aan de hamerende invloeden van de morele ziekte van onze maatschappij.

De uiteindelijke tragedie van het overtreden van Gods wet tegen echtbreuk, of dit nu naar de letter, naar de geest, in gedachten of in instelling is, is deze: een verkeerd gebruik of begrip van of zelfs een verkeerde

instelling ten opzichte van sex veroorzaakt de vernietiging van de basis van de maatschappij, het gezin, en bedreigt zo de hele beschaving.

Satan: de oorsprong van overspel

God is de schepper van sex. Hij is degene die het menselijk lichaam gemaakt heeft, en Hij is degene die ingesteld heeft dat sex een vreugdevolle band moet zijn tussen een wettig getrouwde man en vrouw in de beslotenheid van hun slaapkamer.

Maar het zijn Satan de duivel en zijn verkeerde instelling die overspel geïntroduceerd hebben in de maatschappij.

Er is ons niet specifiek verteld hoe Satan dit heeft gedaan — welke woorden hij gebruikt heeft of welke methode om verkeerde instellingen in te planten — maar we lezen dat de zuivere houding van Adam en Eva tegenover sex definitief werd besmeurd door het eten van de verboden vrucht in de hof van Eden.

„En de vrouw zag, dat de boom goed was om van te eten, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, dat de boom begeerlijk was om daardoor verstandig te worden, en zij nam van zijn vrucht en at, en zij gaf ook haar man, die bij haar was, en hij at. Toen werden hun beider ogen geopend, en zij bemerkten, dat zij naakt waren; zij hechtten vijfgebladeren aaneen en maakten zich schorten” (Gen. 3:6-7).

Adam en Eva bedekten zich uit een zojuist ontdekte, seksuele schaamte, die het gevolg was van Satans invloed op hen.

Zoals pastor general Herbert W. Armstrong heeft verklaard, is het van Satan dat de mens zijn menselijke natuur krijgt — zijn slechte „hart”. En het is van dit slechte hart dat de mens zijn neiging krijgt tot seksuele zonde (Matth. 15:19).

De oorzaken van seksuele zonden zijn ontrouw en een materialistische en sensuele begeerte naar genot. Deze eigenschappen zijn beide in het universum geïntroduceerd door Satan, zoals Jesaja 14:12-14 en Ezechiël 28:12-15 aantonen.

De redenen voor de val van Satan van een machtige, verheerlijkte aartsengel van God tot Satan de duivel omvatten onder andere zijn begeerte naar dingen die niet wettelijk van hem waren (zoals de macht en glorie van God) en zijn gebrek aan trouw aan de God die zijn Schepper was en een familielid in de ruimste betekenis van het woord.

Allebei deze ondeugden — ontrouw en een begerig verlangen naar onverdiend genot — vormen een deel van de basis van de seksuele zonden waarin onze maatschappij zich wentelt.

En Satan is sluw, want hij heeft het klaargespeeld om zijn perverse manieren toe te dichten aan onze maatschappij, en heeft ze soms zelfs goed of juist doen lijken.

Sommige methoden die Satan gebruikt om onze geest te overspoelen, zijn heel duidelijk herkenbaar. Andere zijn dat niet. Een van de duidelijkste is de regelrechte pornografie in al haar vormen.

Misschien zouden de meeste medewerkers of leden van de Kerk van God zich niet laten misleiden door directe pornografie, in de zin dat iemand die deze materie in zich opneemt, precies weet wat hij doet. Toch vormt deze materie, die vaak vlak naast gewone tijdschriften op de rekken tentoongesteld wordt, een voortdurende magneet voor onze menselijke natuur en een val waar wij, als wij zwak zijn, in kunnen lopen.

En dergelijk materiaal is dodelijk. Het verwringt de geest. Het vermindert de tevredenheid met de partner en wekt een onjuist begrip van de realiteit met betrekking tot mannen en vrouwen en de manier waarop ze zich in seksueel opzicht gedragen. Het duwt iemand verder op de glijbaan van seksuele perversie en afwijkingen, en leidt er gewoonlijk uiteindelijk toe dat men seksuele fantasieën wil realiseren door overspel of andere handelingen buiten het huwelijk.

Vergis u niet: als u zich dit soort materiaal permitteert, tast het u aan. En hoe groter de greep is die deze dingen op uw geest krijgen, hoe verder

Sex binnen het huwelijk is een door God ingestelde gelukkige relatie. Overspel — misbruik van sex in iedere vorm — verwoest deze relatie.

Foto: G. A. Belluche Jr.

de band die u aan uw partner bindt, doorgesneden zal worden. U kunt er niet aan ontsnappen.

Indirecte pornografie

Dat wat we „indirecte pornografie” zouden kunnen noemen, is niet zo duidelijk herkenbaar als regelrechte harde porno. Het zijn die vormen van beïnvloeding die Satan het meest gebruikt om de geest van mannen en vrouwen af te laten dwalen van de pure, gevende seksuele relatie in het huwelijk.

Een voorbeeld hiervan is de moderne kledwijze. Vandaag de dag hebben zowel mannen als vrouwen zo'n hersenspoeling ondergaan dat ze hun kleding met opzet gebruiken om de aandacht van de ander te trekken door zich voortdurend op een heel lichamelijke, verleidende, sensuele manier te kleden. De mensen doen dit ongetwijfeld om hun ijdelheid te strelen, om te genieten van het gevoel dat anderen hen opwindend of sensueel vinden.

Maar hoewel het een feit is dat God de man en de vrouw zó gemaakt heeft dat ze seksuele aantrekkingskracht voor elkaar hebben, was het niet zijn bedoeling dat ze met zichzelf zouden pronken op een manier die opzettelijk seksuele begeerte opwekt bij iedere willekeurige voorbijganger.

Een sexy, verleidelijk uiterlijk is niet het uiterlijk waarnaar een christelijke man of vrouw moet streven — tenminste, niet buiten hun eigen huwelijksbed. Een bewijs hiervoor kunt u vinden in 1 Tim. 2:9, waarin vrouwen in het bijzonder aangeraden wordt „zich [te] sieren met waardige klederdracht, zedig en ingetogen”. Kleding moet altijd aangepast zijn aan de gelegenheid en moet discretie, evenwichtigheid en bescheidenheid tonen, of het nu badkleding, avondkleding, vrijetijdskleding of wat dan ook is.

Het opzettelijke verleiden van het oog is lijnrecht in strijd met Gods gebod dat wij „de hoererij” moeten „vlieden”. „Elke andere zonde, die een mens doet, gaat buiten zijn eigen lichaam om. Maar door hoererij bezondigt men zich aan zijn eigen lichaam” (1 Kor. 6:18).

Van een man of vrouw die de charmes die God bedoeld had voor de huwelijkspartner openlijk tentoon-

stelt, kan moeilijk gezegd worden dat hij of zij „de hoererij vliedt”. Pas goed op: wie zich zo kleedt en zo handelt, overtreedt de geest van het Zevende Gebod. God zal u niet onschuldig achten.

Er zijn ontelbare andere technieken van Satan die in de categorie „indirecte pornografie” vallen. Hieronder vallen ook het openlijke gebruik van sex in advertenties en de onvermijdelijke seksuele thema's en scènes in het amusement. Al deze dingen helpen op een of andere manier de instelling van de mensen — uw instelling — te vormen en daardoor de gedachten en uiteindelijk de daden

Een verkeerd gebruik of begrip van of zelfs een verkeerde instelling ten opzichte van sex veroorzaakt de vernietiging van de basis van de maatschappij, het gezin, en bedreigt zo de hele beschaving.

van ons allemaal. Het bombardement is letterlijk overweldigend.

Pornografie door bedrog

Een andere methode van Satan om de wereld te misleiden met betrekking tot de sex is wat we „pornografie door bedrog” zouden kunnen noemen. Deze categorie omvat zaken die oppervlakkig gezien helemaal geen betrekking lijken te hebben op sex, maar die in werkelijkheid doortrokken zijn van ongeoorloofde, wellustige handelingen en instellingen. Een goed voorbeeld van deze categorie is muziek. Sommige muziek — of het nu rock, country, pop of luistermuziek is — kan bestaan uit aardige balladen of humoristische anekdotes. Maar de fundamentele, onderliggende boodschap van deze liedjes bestaat steeds meer uit sex, sex en nog eens sex — overall, altijd, met iedereen.

De laatste maanden gaan de populaire liedjes die bovenaan de hitlijsten

staan, vaak in half bedekte, lyrische vorm, over perversiteiten als overspel, ontucht, bestialiteit, homosexualiteit, en zelfs necrofilie (sex met doden).

En bedenkt, deze muziek hoort u thuis op de radio, in uw auto, en in de restaurants waar u eet. Uw kinderen maken er hun huiswerk bij en nemen de boodschap van vrij geslachtsverkeer die deze liedjes uitdragen onbewust over. Deze muziek beïnvloedt uw milieu, uw gezin, uw kinderen — *en uzelf*. Uw instelling, gedachten, stemmingen, meningen over sex en verwachtingen worden gemanipuleerd door dit soort zaken.

Een ander type „pornografie door bedrog” is het voorbeeld van de mensen om ons heen — tragisch genoeg soms inclusief onze vrienden en familieleden, die eenvoudig meedoen aan alle soorten ongeoorloofde seksuele praktijken. Als wij hen letterlijk van hun vrouw naar hun minnares zien dartelen en terug, of als wij grote sportmensen, politici of persoonlijkheden uit de amusementswereld van de ene partner naar de andere zien gaan — altijd ongestraft en met de implicatie dat wat zij doen leuk is — worden onze waarden aangetast. Als we niet oppassen, kunnen we misleid worden door het uiterlijke, tijdelijke „plezier” van vrij geslachtsverkeer en gaan denken dat zo'n manier van doen „toch helemaal niet zo slecht is”.

Maar een dergelijke manier van doen is slecht. De verwoesting van gezinnen in het kielzog van een dergelijke handelwijze veroorzaakt een schande en weeklacht waarvoor onze maatschappij werkelijk geluk inruilt.

En God knipoogt en lacht niet bij zulke capriolen: „Waarom zou Ik u vergeven? Uw kinderen verlaten Mij en zweren bij niet-goden. Toen Ik hen verzadigd had, pleegden zij echtbreuk, ja, in het hoerenhuis zijn zij thuis. Geile, rondzwervende hengsten zijn het, zij hinniken ieder naar de vrouw van zijn naaste” (Jer. 5:7-8).

Bescherm uzelf

Hoe kunt u uzelf beschermen in een oorlog waarin de vijand — Satan — letterlijk een monopolie heeft op alle wapens (de media en andere machten)? Is er een redelijk tegenweer tegen zo'n spervuur van krachtige, seksuele bombardementen?

(Zie verder pagina 21)

Leven in GELOOF

Wat is geloof? Wat voor soort geloof hebben wij precies nodig om God te behagen — om het gehoorzame, overwinnende christelijke leven te leiden dat in de Bijbel beschreven wordt, en geboren te worden als verheerlijkte zonen van God in zijn regerende gezin?

Eerst moeten wij weten dat geloof niet het vermogen tot positief denken is — uzelf aan uw eigen haren proberen op te trekken. Met andere woorden, op eigen kracht proberen te verbeteren en te overwinnen.

Veel mensen begaan ook de vergissing om geloof te verwarren met gevoelens. Ze proberen geloof, wat voor hen een emotioneel gevoel is, op te wekken. Deze gevoelens zijn niet het bewijs dat iemand geloof bezit. Ze vallen in de categorie van wat men kan zien, horen, proeven, ruiken of voelen — met andere woorden, het zijn *vleselijke* zaken.

Geloof is een *geestelijke* zaak — geen fysiek! Laten wij Gods definitie begrijpen van het soort geloof dat nodig is voor behoud, en hoe wij het kunnen ontvangen en behouden.

1. Moeten door de geest verwekte christenen wandelen — hun *leven* leiden — in geloof? 2 Kor. 5:7; Rom. 1:17.

2. Zijn ze op zoek en kijken ze uit naar het verkrijgen van beloften en beloningen die *niet gezien* kunnen worden? Kol. 3:1-2. Heeft Paulus elders het feit geverifieerd dat christenen zoeken naar de *ware*, maar ongeziene, eeuwige beloningen en beloften van God? 2 Kor. 4:18.

3. Bevestigen de bovenstaande passages Gods definitie van geloof in Hebreeën 11:1?

Geloof is de „zekerheid der dingen, die men hoopt”. Voor u ontvangt waar u op hoopt, heeft u er al de *zekerheid* van, en die zekerheid — die verzekering of dat vertrouwen dat u het zult bezitten — is *geloof!* Geloof is uw bewijs dat u *zult hebben* wat u nog niet ziet.

4. Is het mogelijk om God te behagen zonder geloof? Hebr. 11:6.

Zoals in dit vers wordt verklaard, wordt geloof in God tot uitdrukking gebracht door de *absolute erkenning* dat God bestaat en dat Hij ons zowel in dit leven als in het toekomstige leven zegent —

zolang wij Hem oprecht dienen en gehoorzamen. Dit geloof wordt *verkregen*. U kunt niet zelf door autosuggestie maken dat u deze soort geloof bezit! (Later meer over het verkrijgen van dit geloof.)

5. Moet het geloof vergezeld gaan van gehoorzaamheid aan God en andere goede werken om het *levend* en aanvaardbaar te maken voor God? Lees Jakobus 2, vers 14-26.

6. Hoe moet men zijn geloof uiten? Vers 18. Wat wordt er van het geloof als het *niet* vergezeld gaat van werken? Vers 17, 20, 26.

Sommigen hebben een *dood* geloof in hun leven laten sluipen. Het geloof is voor hen slechts het geloof in het bestaan van Christus en in zijn offer voor de zonden van de mensheid geworden. Ze hebben het feit uit het oog verloren dat God van hen verlangt iets te *doen!*

Wij mogen onszelf niet toestaan af te glijden naar deze passieve toestand. Wij zijn niet vrijgesteld van het onderhouden van Gods geboden (Matth. 19:17-19) — van het streven om een rechtvaardig leven te leiden (Matth. 5:48). Wij zijn niet vrijgesteld van het overwinnen, van het groeien in karakter en van het volhouden *tot het einde*, ondanks tegenwerking, vervolging, beproevingen en moeilijkheden. God verwacht van ons dat we deze dingen werkelijk *doen* om het eeuwige leven te beërven.

7. Gaf Noach uiting aan een *levend* geloof toen hij God gehoorzaamde door op zijn gebod de ark te bouwen? Hebr. 11:7. Was er enig fysiek bewijs dat er een vloed zou komen? Hetzelfde vers. (Let op de woorden: „iets, dat nog niet gezien werd”.)

Noach vertrouwde erop dat de onzichtbare God zou doen wat Hij *beloofd* had. En hij bewees zijn geloof *door zijn werken!* Geloof en gehoorzaamheid gingen hand in hand om een *levend geloof* te produceren.

8. Bevond God de rechtschapen Abraham getrouw of vol geloof? Neh. 9:7-8. Wat *deed* Abraham om zijn geloof te bewijzen? Gen. 26:5; Jak. 2:21-23.

God beproefde Abrahams bereidheid om in en door geloof te gehoorzamen. Abraham bezat de soort gelovige gehoorzaamheid die God van alle christenen eist. Maar wat is er tegenwoordig een

bedroevend gebrek aan deze soort *levend geloof!* Maar al te veel mensen geloven niet dat God zijn beloften zal nakomen. Als gevolg daarvan willen ze Hem ook niet echt gehoorzamen.

Een van de spannendste voorbeelden van *levend geloof* is dat van de drie jonge vrienden van Daniël, Sadrach, Mesach en Abednego. U zult zich herinneren dat Nebukadnezar, de koning van Babylon, een groot gouden beeld opgericht had en iedereen bevolen had deze afgod op bepaalde, vastgestelde tijden te aanbidden. Wie dit weigerde, zou levend in een brandende oven worden geworpen (Dan. 3:3-6).

9. Wat deed Nebukadnezar toen Sadrach, Mesach en Abednego verklaarden dat ze deze afgod niet wilden aanbidden? Dan. 3:19-23.

Wat zou u gedaan hebben als u in hun plaats was geweest? Zou u gezegd hebben: „Goed, ik moet buigen voor dit beeld — ik moet het doen, anders word ik gedood”? En Misschien zou u zich wel als volgt verontschuldigd hebben: „Ik vind dat het niet eerlijk van God zou zijn om me te straffen omdat ik voor deze afgod gebogen heb, want Hij weet dat ik ertoe gedwongen word.”

Ja, het is gemakkelijk om menselijke redeneringen te gebruiken om ongehoorzaamheid aan God te verontschuldigen. Maar God kijkt niet uit naar een kans om ons te straffen, maar eerder naar een gelegenheid om ons te *behouden door het geloof* in zijn macht!

Deze drie jonge mannen wisten: „Men moet Gode meer gehoorzamen dan de mensen” (Hand. 5:29). Door het geloof wisten ze dat God het ons mogelijk maakt om Hem te gehoorzamen.

Merk op dat God ze voorbij het punt van menselijke hulp liet gaan. Niemand kon ze nu nog helpen, behalve God. Hij moest zien dat ze niet alleen bereid waren om te zeggen dat ze tot het einde zouden volhouden, maar Hij liet ze ook tot het einde gaan voordat Hij ze redde uit hun beproevingen. Hij verwachtte van hen dat ze die ene stap verder zouden gaan — dat ze hun woorden zouden staven door hun *dad*en.

10. Wat zag de koning tot zijn grote verbazing toen hij in de oven keek? Vers 24-25. Wat zei Nebukadnezar tegen de drie mannen toen zij en iemand als „een zoon der goden” rondliepen middenin het vuur? Vers 26-28. (Let op de woorden: „zijn dienaren bevrijd, die zich *op* Hem hebben *verlaten*” in vers 28.)

Dit is een verbijsterend voorbeeld van *levend geloof!* Een geloof dat erop *vertrouwde* dat God het mogelijk zou maken om zijn wet te gehoorzamen!

God zegt ons door Paulus dat Hij ons nooit zwaarder zal beproeven dan wat we kunnen dragen

(1 Kor. 10:13). Toch lijkt het erop dat als iemand ooit tot het breekpunt gekomen was, het deze drie mannen wel waren! Maar ze naderden zelfs niet tot het breekpunt in deze beproeving, omdat ze een *absoluut geloof* hadden in God. En de God die zij *gelovig gehoorzaamden* kwam tussenbeide om hen te redden!

Laten we nu precies begrijpen hoe het mogelijk voor ons is om het levende geloof te hebben dat nodig is om God te behagen.

11. Is het geloof waardoor wij behoud ontvangen een *geschenk* van God? Ef. 2:8. Is dit geloof een eigenschap van de heilige Geest die alle ware christenen moeten bezitten? Gal. 5:22, *Statenvert.* Is dit geloof in werkelijkheid het geloof van Jezus Christus? Filipp. 3:9 *Statenvert.*; Rom. 3:22, *Statenvert.*

12. Verklaarde Paulus duidelijk dat Christus in hem leefde? Gal. 2:20, *Statenvert.* Hoe leefde Christus in hem? Filipp. 2:5; Rom. 8:9-10. Leefde Paulus dus in het *geloof van Christus*? Lees Galaten 2:20 nog eens.

Paulus leefde niet in zijn eigen geloof. Jezus Christus woonde in Paulus door de heilige Geest en de Geest van God uit Christus plantte in de geest van Paulus hetzelfde soort geloof dat in uw geest kan zijn! Dat geloof — het *geloof van Jezus Christus zelf* — zal u in staat stellen om een oprecht leven te leiden van gehoorzaamheid aan God, net als de apostel Paulus en alle oprechte mannen en vrouwen van God.

Als wij zelf in staat zouden zijn om het geloof te verschaffen om God te gehoorzamen, zouden we ons eigen behoud *verdienen*. Het zou het resultaat zijn van eigengerechtigheden die voor God „een bezoedeld kleed” zijn (Jes. 64:6).

Maar de bovenstaande passages spreken alleen van het geloof van Christus. Ja, het geloof van Christus — niet uw geloof. Jezus bezat een levend, actief, dynamisch geloof — het *geloof van God!* En Christus geeft zijn eigen, sterke geloof aan u en mij, dat erop vertrouwt dat God onze geestelijke gehoorzaamheid mogelijk maakt!

13. Als het ontvangen van Gods beloften afhankelijk is van het geloof van Jezus Christus dat in ons leven werkt, hoe verzekeren we ons dan van het voortdurende ontvangen van de heilige Geest en het geloof van Jezus Christus? Hand. 5:32; Rom. 12:1-2. Heeft Paulus zo het geloof van Christus behouden? Gal. 2:20, *Statenvert.*

Door ons aan God over te geven, en *Hem dagelijks te vragen* in oprecht, vasthoudend gebed om ons het geloof van Christus te geven om Hem te vertrouwen en te gehoorzamen, zullen we het inderdaad hebben. □

Hoe u de Sabbat tot een vreugde kunt maken

Gods Sabbat behoort voor zijn volk een buitengewone vreugde te zijn.

Leroy Neff

Door de geschiedenis heen heeft de grote meerderheid van de mensen nooit de grote vreugde ervaren van het op de juiste wijze houden van Gods Sabbat.

De meesten hebben zelfs nooit beseft dat deze of enige andere wet van God, bestaat, laat staan dat zij die opgevolgd hebben!

En zelfs onder hen die wisten van Gods Sabbatgebod waren er velen die dit gebod verwerpen of negeerden. Of zij namen de Sabbat niet op de juiste wijze in acht en profiteerden dus ook niet ten volle van de voordelen ervan.

Zelfs in de Kerk van God weten sommigen niet hoe zij de Sabbat op de juiste wijze moeten houden!

Weet u werkelijk wat God ons heeft geïnstrueerd? Zo niet — als u Gods aanwijzingen niet opvolgt — mist u een van zijn grootste zegeningen.

Wanneer werd de Sabbat ingesteld?

Dit artikel is geschreven in de hoop dat u meer zult leren over het Vierde Gebod van God, zodat u — u en uw gezin — zich in Gods Sabbat zult

kunnen verheugen. Laten wij bij het begin beginnen.

God heeft de Sabbat voor de mens ingesteld als een zegen, om aan een behoefte van de hele mensheid te voldoen (Markus 2:27). God heeft deze behoefte in de mens geschapen toen Hij de mens ontwierp en schiep. De mens heeft voor zijn fysieke verjonging een periodieke rust nodig en een afwisseling van zijn normale, fysieke bezigheden. Hij heeft tevens tijd nodig voor geestelijke verjonging.

God heeft de Sabbat ingesteld, maar wanneer heeft Hij dat gedaan? Hij deed dat toen Hij de mens schiep: „Toen God op de zevende dag het werk voltooid had, dat Hij gemaakt had, rustte Hij op de zevende dag van al het werk, dat Hij gemaakt had. En God zegende de zevende dag en heiligde die, omdat Hij daarop gerust heeft van al het werk, dat God scheppende tot stand had gebracht” (Gen. 2:2-3).

Van de tijd van de schepping af tot aan de Exodus, ongeveer 2500 jaar later, vinden wij in de Bijbel geen specifieke verwijzing naar de Sabbat. Het is echter duidelijk dat de „rechtvaardige” Abel (Hebr. 11:4), Henoch (die God welgevallig was — vers 5) Noach (een rechtvaardig en onberispelijk man — Gen. 6:9), Abraham (de vader van de gelovigen), Jakob, Jozef en anderen, Gods Sabbat

onderhielden. Deze mensen waren rechtvaardig in de ogen van God, en rechtvaardigheid is het onderhouden van Gods geboden (Ps. 119:172).

Na de Exodus uit Egypte vond God het nodig om Israël op de proef te stellen om te zien of ze dit specifieke gebod met betrekking tot de Sabbat zouden gehoorzamen (Ex. 16). Het is niet duidelijk of Israël de waarheid over de Sabbat vergeten had of dat het gedurende de jaren in Egypte erover in verwarring was geraakt. In ieder geval maakte God door middel van een reeks wonderen duidelijk welke dag de Sabbat was. Hij maakte tevens duidelijk hoe de Sabbat gevierd moest worden.

Let nu goed op: in Exodus 16 worden gebeurtenissen beschreven die verscheidene weken voordat Israël bij de berg Sinaï aankwam plaatsvonden. Toen sommigen de aanwijzingen van God over de Sabbat niet opvolgden, zei God: „Hoelang weigert gij mijn geboden en wetten te onderhouden?” (vers 28.) De Sabbat is sinds de schepping van de mens een gebod geweest, of men dit nu weet of niet.

Deze Israëlieten kampeerden in de woestijn en bezaten de elementaire benodigdheden om voedsel en brandstof te verzamelen, om vuur te maken om het voedsel te koken, te bereiden en op te dienen. God gaf de Israëlie-

Tijd om met het gezin bij elkaar te zijn — een der vele zegeningen van Gods Sabbat. Genieten van Gods schepping en de kinderen onderwijzen over God en zijn weg zijn twee manieren om de Sabbat tot een bijzondere dag te maken.

ten aanwijzingen, door Mozes, om bepaalde voorbereidingen te treffen op de zesde dag van de week.

De voorbereidingen omvatten het verzamelen van een dubbele hoeveelheid manna en brandstof voor de Sabbat. Zie ook Numeri 15:32-36. De Israëlieten moesten ook het voornaamste werk voor de maaltijd, zoals bakken en koken, vóór de Sabbat verrichten (Ex. 16:23). Bestel ons boekje, *Welke dag is de christelijke sabbat?* voor meer informatie.

Sommigen volgden de instructies van God niet op en gingen op de Sabbat uit om voedsel te verzamelen (vers 27). God moest hen specifiek instructies geven: „Niemand mag zijn plaats op de zevende dag verlaten” (vers 29). Onder hun „plaats” viel geen speurtocht in de woestijn om op de Sabbat voedsel te zoeken.

Uit deze voorbeelden moet duidelijk zijn dat het verzamelen van brandstof en voedsel en het belangrijkste kookwerk vóór de Sabbat gedaan moeten worden.

De volgende verwijzing in de Bijbel naar de Sabbat staat in Exodus 20, waar God persoonlijk de Tien Geboden voor het gehele volk opnoemt. Het Vierde Gebod, dat instructies bevat over de Sabbat, heeft de langste tekst van alle geboden. Wij moeten verschillende pun-

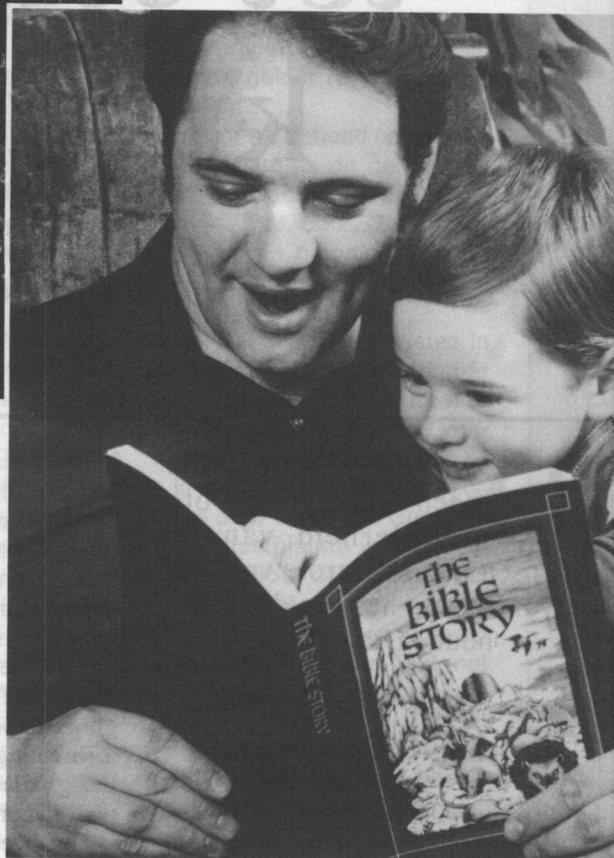
ten in de gaten houden als we dit gebod leren: „Gedenk de sabbatdag, dat gij die heilige . . .” (Ex. 20:8).

Het Vierde Gebod verklaard

God zei eerst: „Gedenk”. Sommigen van de Israëlieten hadden een paar weken eerder laten zien dat ze niet konden gedenken, moesten er eerst mee bekendgemaakt worden, en het was Israël bekendgemaakt.

Vandaag de dag hebben velen dit gebod gelezen, maar zij denken er niet aan om te doen wat het gebod verlangt. Het is het enige gebod waarvan de mensen gevraagd wordt het te „gedenken”, en het is juist dit gebod van de 10 dat de meesten prompt vergeten of onbelangrijk achten.

Zelfs in de Kerk is het gemakkelijk om te vergeten of in gebreke te blijven om de noodzakelijke actie te nemen voor gehoorzaamheid. Wanneer de zon ondergaat op vrijdagavond zouden wij er steeds aan moeten denken dat deze periode, tot aan de volgende zonsondergang, Gods Sabbat is. Het is het gebod waarmee

het volk van God op de proef gesteld wordt, om te zien of zij God ook hierin zullen gehoorzamen.

Sabbat betekent rust

Het volgende punt dat wij in deze passage moeten opmerken is dat dit de *Sabbat* is. Het woord *sabbat* komt uit het Hebreeuws en verwijst letterlijk naar uitrusten, een pauze, stopzetting of rust. De Sabbat is een rustdag, maar dat betekent niet dat het een dag van nietsdoen is. God geeft ons dingen die wij op de Sabbat behoren te doen, en eveneens dingen die wij niet mogen doen.

Het gebod heeft betrekking op de Sabbat als een dag — 24 uur van avond tot avond (van zonsondergang tot zonsondergang) (Zie verder pagina 16)

Foto's Scott Smith, G. A. Belluche Jr.

Gods Sabbat — een bijzondere zegen

Marc Segall

Zouden wij, Gods geestelijke volk, geen deskundigen moeten zijn op het gebied van het vieren van de Sabbat zoals Christus, de Heer van de Sabbat, het bedoeld heeft? Wij zijn tenslotte het volk dat speciaal door de Sabbat onderscheiden wordt — wij worden door dit unieke teken apart gezet (Ex. 31:13-17).

God geeft ons in Jesaja 58:13 speciale aanwijzingen over hoe wij deze dag moeten onderhouden. In dit vers wordt ons gezegd niet over de Sabbat heen te lopen, wat figuurlijk betekent dat wij de Sabbat niet mogen onderhouden op de manier die wij willen, maar op de manier die God aanduidt. God zegt ons om de Sabbat „een verlustiging” te noemen.

Wij weten dat we op deze dag niet mogen werken of onze zaken mogen behartigen — het is een dag van rust en van nader komen tot God. Het is een heilige bijeenkomst. Wij mogen op deze wekelijkse heilige dag niet onze eigen wegen of pleziertjes najagen.

Maar hoe kunnen wij ons in de Sabbat „verlustigen”? Hier volgen een paar praktische suggesties:

— *Voorbereiding.* De juiste manier om de Sabbat te onderhouden, begint voordat op vrijdagavond de zon ondergaat. Wij moeten er vroeg in de week al over gaan denken hoe we de Sabbat bijzonder en gedenkwaardig kunnen maken. Hoe kunnen wij bijvoorbeeld het avonden extra bijzonder en plezierig maken — iets om echt naar uit te kijken? Wat zullen wij gedurende die periode van 24 uur doen?

Bespreek in uw gezin de komende Sabbat — bespreek het en wek een gespannen verwachting voor deze unieke dag. Als u dat doet, zal de heilige dag van God niet aan u voorbijglijden, maar zal het een dag vol voordelen voor uw gezin zijn.

Vrijdag is de dag waarop u de laatste details moet regelen voor uw Sabbatplannen — waarop u het huis netjes moet maken, boodschappen moet doen, en waarop u de maaltijden van de Sabbat moet voorbereiden. „Een rustdag, een heilige sabbat is het morgen voor de Here; bakt wat gij bakken wilt” (Ex. 16:23).

De avondmaaltijd moet de fijnste, leukste maaltijd zijn van de hele week.

Maak uw speciale gerecht klaar en bereid een gezond, smakelijk dessert.

Met wat fantasie kunt u dit heerlijke begin van de Sabbat extra klasse geven. Zorg voor een ontspannen sfeer voor de maaltijd. De kinderen kunnen een kleurig bloemstuk voor de tafel maken. Een mooi tafelkleed, kaarsen en servetten kunnen een prettige sfeer geven. Denk over inspirerende, rustige muziek om gedurende of na de maaltijd naar te luisteren.

Een andere speciale toevoeging aan de sabbatmaaltijd is om een weduwe, weduenaar of ongetrouwde broeder of zuster in de Kerk uit te nodigen. Uw gasten zullen gezinseenheid in de Kerk kunnen ervaren en u zult het element van zuivere godsdienst aan uw Sabbat hebben toegevoegd (Jak. 1:27).

— *Gezinsactiviteiten.* Laat uw ontspannen sabbatmaaltijd gevolgd worden door een goed gesprek. Misschien kunt u het gesprek laten gaan over het Millennium en het Koninkrijk van God.

U kunt van de Sabbat een fijne, leerzame ervaring voor uw kinderen maken door spelletjes te doen, zoals het noemen van de boeken of van personen uit de Bijbel. De kleinere kinderen kunnen alfabetische Bijbelspelletjes doen (denk bijv. aan voorwerpen of leiders uit de Bijbel die beginnen met een bepaalde letter) of tekeningen maken met verschillende taferele en verhalen uit de Bijbel.

Ook voor wat oudere kinderen hoeft de Sabbat geen saaie of vervelende dag te zijn. Zij kunnen activiteiten ondernemen die er speciaal op gericht zijn om hun aandacht te concentreren op God en de Bijbel en om ze te helpen de geest van het Vierde Gebod na te leven. Met de beschikking over publikaties als *Youth*, *The Plain Truth* en *The Good News* kunnen zij de rustige uurtjes die de Sabbat biedt, benutten als een gelegenheid om levensreddende literatuur te bestuderen.

— *Rust, en houdt de Sabbat gezamenlijk.* Extra rust en slaap horen bij de Sabbat. In de uitoefening van ons beroep van dag tot dag moeten velen van ons vroeg beginnen en tot laat op de dag doorwerken. De Sabbat biedt de gelegenheid om te rusten en zich te verkwikken.

Laat uw gedachten gaan over wat een

speciale dag dit is als u wakker wordt. Denk eraan wie u bent (1 Petr. 2:9-10) en „verheugt u in de Here” (Ps. 32:11).

Luister gedurende deze dag naar uw meest inspirerende en verheffende muziek. Het zal uw instelling verheffen, uw zenuwen rust geven en u doen denken aan het doel van de Sabbat.

Het schijnt dat moeders op de Sabbat altijd het meeste te doen hebben, maar toch hebben ook zij tijd nodig om te bidden, te studeren en zich te ontspannen. Iedereen moet ervoor zorgen dat moeder ook op de Sabbat haar rust krijgt.

— *Het beëindigen van de Sabbat.* De Sabbat is een dag om met andere christenen samen te komen en instructie in Gods levenswijze te ontvangen (Hebr. 10:25).

Op weg naar huis van de dienst kunt u zo nu en dan ergens heen gaan, zolang het niet te ver uit de buurt is (Hand. 1:12). Een spectaculaire, natuurlijke omgeving zoals een botanische tuin of een mooi park geeft u en uw gezin de gelegenheid om het scheppende genie van God te zien (Rom. 1:20). Wat een volmaakte plek om, te denken aan hoe deze gehele aarde kan zijn als de wereld zal genieten van haar Sabbat, het Millennium.

Terwijl uw ogen de schoonheid in zich opnemen en uw oren de rustgevende geluiden absorberen, vervagen de spanningen van de week. Het is Gods Sabbat en niets doet er verder eigenlijk toe.

Wanneer u thuiskomt van de dienst, kunt u de Sabbat op een bijzondere manier beëindigen. Ga rond de tafel zitten en bespreek de Sabbat die achter u ligt. Terwijl het laatste licht aan de westelijke hemel vervaagt kunt u allen innerlijke vrede voelen en de kracht om de plichten van de komende week te aanvaarden. U heeft de Sabbat niet verspild. U heeft hem gebruikt zoals de bedoeling was.

Wij moeten weten hoe wij van de Sabbat een vreugde kunnen maken, eervol en heilig. Als wij de Sabbat niet tegemoet treden als de bijzondere zegen die deze is, hoe kunnen wij als ouders dan van de Sabbat een prachtige en positieve ervaring maken, waarnaar onze kinderen iedere week zullen uitkijken? God zegt ons in Deuteronomium 6:4-9 en 11:18-21 dat wij onze kinderen moeten zegenen met een diep gevoel van respect voor de wetten van God, dat wij onze kinderen moeten helpen begrijpen dat het onderhouden van die wetten een lonende ervaring is.

Als wij dat doen, zullen onze kinderen niet afwijken van Gods wetten als zij ouder zijn (Spr. 22:6), maar in een betere positie zijn om Gods levenswijze te volgen wanneer God met hen gaat werken. □

tot zonsondergang — Lev. 23:32). Het volgende dat God zei, was dat wij die dag moeten „heiligen”. Dit betekent niet dat wij hem heilig moeten maken. Alleen God kan iets of iemand of een tijdperiode heilig maken. Hij maakte de Sabbat heilig bij de schepping van de mens, toen Hij die dag apart zette (Ex. 20:11).

„Zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen” (vers 9). God heeft ons zes van de zeven dagen van de week gegeven om te doen wat wij moeten of willen doen. Hij geeft niet specifiek aan hoe wij die andere dagen moeten gebruiken, maar Hij geeft wel aan wat wij op de Sabbat wel en niet moeten doen. De Sabbat is geen dag om zaken te doen, om de kost te verdienen of onze normale routinehandelingen uit te voeren.

En zoals vers 10 aantoont, zou van niemand die onder het gezag van een christen staat (minderjarig kind, werknemer, of zelfs dieren) gevraagd mogen worden om te werken op de Sabbat.

Sabbatverbond

God legt in het volgende vers uit waarom men de Sabbat moet onderhouden en waarom die dag voor Hem heilig is: „Want in zes dagen heeft de Here de hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat daarin is, en Hij rustte op de zevende dag; daarom zegende de Here de sabbatdag en heiligde die” (vers 11).

De Sabbat was zo belangrijk voor God dat Hij een speciaal Sabbatverbond met Israël sloot, naast het verbond met betrekking tot zijn algemene relatie met het volk (Ex. 19:3-8). Dit speciale Sabbatverbond staat in Exodus 31:13-17.

„Gij dan, spreek tot de Israëlieten: maar mijn sabbatten moet gij onderhouden, want dat is een teken tussen Mij en u, van geslacht tot geslacht, zodat gij weet, dat Ik de Here ben, die u heilig” (Ex. 31:13). Dit verbond toont aan dat de Sabbat voor God een teken is, waardoor Hij ziet wie tot zijn volk behoort, en voor de mensen, zodat zij weten wie God is. Iemand die dit identificerende teken niet heeft, is geen dienaar van de grote Schepper God.

God draagt Israël hier op om „de sabbat te vieren, zij en hun nageslacht, als een altoosdurend verbond” (vers 16).

Dit verbond blijft van kracht zolang Israël een nageslacht heeft.

Zoals u in de historische boeken van het Oude Testament kunt lezen, was Israël zelden lang gehoorzaam aan God nadat het het beloofde land was binnengekomen. Het resultaat? God stuurde de noordelijke 10 stammen van Israël, en later Juda weg in ballingschap. De voornaamste reden (maar natuurlijk niet de enige) voor deze ballingschap was het ontheiligen van de Sabbat (zie Ezechiël 20). In ballingschap vergaten de noordelijke 10 stammen wie ze waren, omdat ze de Sabbat niet meer hielden. De Sabbat was het teken dat hen identificeerde, zoals het Sabbatverbond uiteenzet. De 10 stammen gingen dus „verloren”. Ons boekje *The United States and Britain in Prophecy* verklaart waar de 10 stammen zich vandaag bevinden.

Na de ballingschap van Juda keerden velen echter terug naar Jeruzalem, en de meesten van hen waren erg strict in het onderhouden van de Sabbat. Er waren echter nog steeds sommigen opstandig. Zij deden op de Sabbat hun normale werk en kochten en verkochten voedsel (Neh. 13:15-22). Nehemia begreep, net als wij nu moeten doen, dat het routinewerk waarmee we de kost verdienen, het kopen, verkopen en vervoeren van goederen van de ene plaats naar de andere, de Sabbat ontheiligt.

De instructies van Christus

In de tijd van Christus hadden de religieuze Joden een groot aantal verplichtingen en verboden toegevoegd aan het naleven van het Vierde Gebod. Deze toevoegingen waren niet door God geïnspireerd en gingen voorbij aan de geest en bedoeling van de wet van God. Sommigen geloofden zelfs dat het zondig was om een beurs met geld bij zich te dragen, met de redenering dat men toch niets mocht kopen en dat het bij zich hebben van geld op de Sabbat dus het dragen van een last zou betekenen. Dit gold ook voor het dragen van een tweede zakdoek.

Het onderwijs en de handelwijze van Jezus Christus met betrekking tot de Sabbat waren anders. Hij zei — en zelfs de mensen die Hem bekritiseerden, moesten hiermee instemmen — dat het wettig is om op de Sabbat goed te doen (Markus 3:4), en dat men bijvoorbeeld een os die op de

Sabbat in een put viel, mocht redden (Lukas 14:1-5). Het was ook niet verkeerd om een dier naar water te leiden (Lukas 13:15).

Christus onderwees evenwichtigheid, wijsheid en een juiste instelling in het onderhouden van de Sabbat. De Joden, die diep gebukt gingen onder fysieke rituelen, konden het niet begrijpen. Zij zouden op de Sabbat wel een os uit een put redden, maar veroordeelden Christus omdat Hij op diezelfde dag een ongelukkige mens genas! Door hun eigen tradities en interpretaties toe te voegen, hadden zij van de Sabbat een last gemaakt.

Het probleem is tegenwoordig dat sommigen de leringen van Christus nemen en naar het andere uiterste overslaan. Toen Christus zei dat het geoorloofd was om goed te doen op de Sabbat, werd Hij beschuldigd omdat Hij een man met een verschrompelde hand had genezen. Deze handeling vereiste geen werk of arbeid die verboden was door het sabbatgebod. Maar dit voorbeeld houdt niet in dat iemand zich tegen betaling mag bezighouden met het verplegen van een zieke, omdat dit „goed doen” zou zijn.

Uitgaand van het andere voorbeeld, dat van de os in de put, zouden sommigen kunnen concluderen dat men op de Sabbat iedere veronderstelde „noodtoestand” mag behandelen. Sommige „noodtoestanden” kunnen wachten, vooral als ze geen gevaar opleveren voor het leven of de gezondheid van mens of dier. Tenslotte valt een os gewoonlijk niet op iedere Sabbat in een put, of zelfs regelmatig. Een dergelijke gebeurtenis zou hoogstwaarschijnlijk zelden voorkomen. En het zou niet de hele dag duren om de os uit een put of een sloot te halen.

De Sabbat is een feest

De Sabbat is gewoonlijk een feestdag, geen vastendag (Lev. 23:2-3). Het is duidelijk dat er in een vastenperiode van meer dan zes dagen ook een Sabbat valt, en in bepaalde omstandigheden kan het juist zijn om op de Sabbat te vasten. Maar de Sabbat moet normaal een feestdag zijn, waarop men ook speciaal, feestelijk voedsel zou kunnen eten.

De Sabbat is een heilige bijeenkomst (Lev. 23:2). Een heilige bijeenkomst (Zie verder pagina 22)

Is God wel eerlijk?

Waarom heeft God 6000 jaar menselijk leed toegestaan?

Herbert W. Armstrong

Kijk eens naar de wereld van vandaag! Oorlog, hongersnood, epidemieën! Armoede, ongelijkheid, hongersnood, gebrek! Ziekte, kwalen, lijden, dood! Misdaad, zwendel, oneerlijkheid, corruptie! Geestesziekte, degeneratie, verval! Onbehagen, angst, ellende en leed!

Hoe, zo vragen veel mensen zich af, kan een almachtige en liefdevolle God zoveel menselijke ellende toestaan?

Is God wel eerlijk?

Sommige mensen zeggen: „God is niet eerlijk”, of „Is er eigenlijk wel een God?” Maar wat denk je dat de mensen zouden zeggen als God hun het recht zou afnemen te denken en te doen zoals zij zelf willen? Want God zou nooit het afschuwelijke bloedvergieten op aarde kunnen stoppen zonder de mensen te dwingen naar zijn wil te handelen en hun een eigen vrije wil te ontzeggen.

Het zijn de wegen van de mens zelf, die deze ellendige toestand hebben veroorzaakt. Deze hebben alle leed en verdriet in de wereld teweeggebracht. God zegt: „Uw wegen zijn niet mijn wegen.”

Als Gods wegen waren nagevolgd, zou dit onvermijdelijk hebben geleid tot vrede, geluk en welvaart. God heeft altijd zijn wegen aan de mens geopenbaard.

Veronderstel eens dat God zich

van het enige alternatief had bediend, dat Hij de mensen, tegen hun wil in, *gedwongen* had volgens zijn wetten te leven?

Hoor je al het verontwaardigde geschreeuw van een opstandige, halsstarrige mensheid tot de almachtige God: „U kunt uw godsdienst niet aan mij opdringen!” Want het *is* een kwestie van godsdienst. Kunnen wij inzien dat als God dat had gedaan, de mens meer dan ooit zou hebben geroepen: „GOD IS NIET EERLIJK”?

Zesduizend jaar lang hebben de mensen zich niets van Gods wetten aangetrokken. Als God hun dit recht, ongehoorzaam te zijn, ontzegd zou hebben, dan zouden de mensen God van onrechtvaardigheid hebben be-

schuldigd en de vrijheid hebben geëist hun eigen weg te gaan.

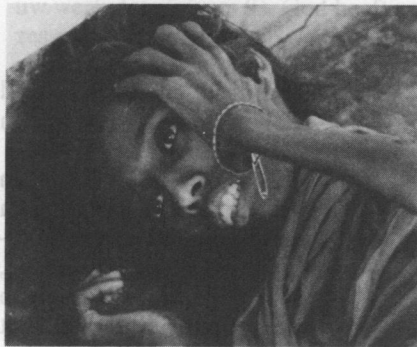
Gods plan is het scheppen van volmaakt **KARAKTER** in wezens die, hoewel zij individueel los van God bestaan, toch leden van Gods eigen gezin zijn. Karakter kan niet automatisch worden geschapen — het moet ontwikkeld worden door *ervaring!*

Evenmin kan karakter, zonder dat men een vrije wil heeft om te handelen, geleidelijk worden ingegeven. Teneinde dit doel te bereiken — het absolute hoogtepunt van Gods schepping: zonen van God met een volmaakt karakter — moet de mens uit eigen vrije wil *overtuigd* worden dat Gods wetten **JUIST** zijn. De mens moet ze vrijwillig aannemen. En deze les kan *alleen* geleerd worden **door ERVARING!**

Reeds in het begin verscheen Satan om de wijsheid van Gods wet te betwisten. Deze wet behelst eenvoudig gezegd, het **LIEFHEBBEN** van God en de naaste, zoals vastgelegd in de principes van de Tien Geboden. Het is een fundamentele, geestelijke en *eeuwige* wet. De filosofie die Christus leerde, luidt dat het zaliger is te **GEVEN** dan te ontvangen. Maar Satans redenering draait om de weg van **NEMEN**. Concurrentie, redeneer hij, is de drijfveer van onze activiteiten. Eigenbelang prikkelt tot ondernemingsijver. Ijdelheid zet tot daden aan. Zodoende vormt in Satans filosofie eigenbelang, concurrentie en tweedracht het grondprincipe. Volgens deze redenering is de weg van nemen de weg van vooruitgang.

Foto's Youth 83

De Schepper God „is geen God van wanorde” . . . De ware aanstichter is Satan, de god van deze wereld!

Als God deze zelfzuchtige weg niet had toegestaan om te worden toegestaan, getest en gedemonstreerd, dan hadden Gods schepselen in alle eeuwigheid kunnen aanvoeren dat een in hun ogen „betere” weg hun was ontzegd.

De week van de duivel

God stond dus aan Satan het beheer af van de eerste zes dagen van één week, bestaande uit zeven dagen van elk 1000 jaar, om de onjuistheid van deze weg — de weg van hebzucht — aan te tonen.

Gedurende de eerste zes dagen van deze week van 7000 jaar was het Satan toegestaan de HEERSCHAPPIJ over de gehele aarde te behouden. „Zes dagen”, zei God, „zult gij arbeiden en al uw werk doen” — zijn werk van haat en bedrog — „maar de ZEVENDE dag is de sabbat van de Here, uw God; dan zult gij geen werk doen”. Zes 1000-jarige dagen zijn Satan voor zijn werk van MISLEIDING toegewezen. En zelfs dan is zijn heerschappij beperkt tot alleen het kunnen beïnvloeden van mensen. God heeft Satan nooit toegestaan de mensen eigenmachtig tegen hun wil te dwingen iets te doen.

De mensheid is dus bijna 6000 jaar vrij gelaten de zelfzuchtige filosofie van Satan te aanvaarden dan wel de Gouden Regel van God na te volgen. Satan heeft bijna 6000 jaar lang gear-

heid, en de mensheid heeft zich door zijn bedrog laten inpalmen!

De filosofie van Satan is de filosofie van de wereld van vandaag. De huidige beschaving is erop gebouwd; een beschaving die de mensen aanhangen en liefhebben, en waarvoor zij op patriottische wijze hun leven opofferen. Een beschaving die zich ontwikkeld heeft op basis van eigenbelang, wedijver en strijd. Succes wordt daarin bepaald door HOEVEEL de mens heeft weten te NEMEN, niet door hoe goed hij andere mensen heeft gediend.

God heeft de mens nooit onwetend van de WARE levenswijze gehouden. Hij heeft altijd de juiste waarden bekendgemaakt — de weg van zijn geestelijke wet van liefde! Voortdurend heeft God met geduld en in liefde de juiste weg aangewezen. Hij koos zijn eigen volk uit, en het volk had zijn woord gegeven Gods wetten te willen naleven en zich vrijwillig aan Gods levenswijze te wijden. De Israëlieten keerden zich echter van Gods wegen af, en vervolgden en doodden Gods profeten! God zond toen zijn eniggeboren Zoon om de mensen op het juiste pad terug te brengen, maar ook Hij werd door de mensen verworpen en gedood.

Gedurende deze 6000 jaar sedert Adam hebben de mensen voortdurend Gods liefde geminacht, zijn wet verworpen, zich doof gehouden voor zijn ware dienaren en profeten, en naar de valse filosofie van Satan een samenleving opgebouwd vol heidense gewoonten, tradities en leerstellingen. De mensen zijn door het volgen van deze verkeerde wegen in een volkomen onmogelijke situatie terechtgekomen, maar zij beseffen dat absoluut niet.

Satan wordt onthuld als de „GOD dezer eeuw” (2 Kor. 4:4). Deze wereldse beschaving aanbidt haar GOD. Het ontstellende feit dat door de wereld niet ingezien wordt, is dat Satan, en niet de Eeuwige, haar god is. De Schepper God „is geen God van wanorde”, lezen we in 1 Korinthe 14:33. De ware aanstichter ervan is Satan, de god van deze wereld! Satan heeft veel kerkgenootschappen en sekten, die elkaar bestrijden in een babylon van wanorde!

Het werk van de duivel

Er is één ding, naar het schijnt,

waarover Satans dienaren het eens zijn. „Gods WET”, roepen zij eenstemmig, „is AFGESCHAFT!” Tegenwoordig weigeren de mensen van de geïnstitutionaliseerde religies naar Gods wet te luisteren (Jes. 30:8-11). Zij staan erop dat hun voorgangers zachte en aangename dingen prediken: bedriegerijen! Zij hebben zich van de WAARHEID afgewend en aanvaard en geloven in FABELS (2 Tim. 4:2-4). Zij zijn VERBITTERD tegen Gods wet, en tegen de weinigen die in deze tijd de moed hebben de WAARHEID van Gods Woord te verkondigen!

Inderdaad, Satan heeft de godsdiensten georganiseerd. Hijzelf verschijnt niet als een duivel, compleet met horens, staart en drietand, maar „doet zich voor als EEN ENGEL DES LICHTS” (2 Kor. 11:14). Zijn dienaren doen zich voor als dienaren der gerechtigheid en ALS de apostelen van Christus! (vers 13, 15.) Zij prediken evenwel „een andere Jezus” (vers 4) en komen in de kracht van „een andere geest”, en bedriegen de mensen met „een ander evangelie” dan het ware Evangelie van het Koninkrijk dat Christus bracht en dat door Paulus en al de apostelen werd gepredikt (Gal. 1:6-7).

Satans kerken doen veel aan VORM EN SCHIJN. „Die met een SCHIJN van godsvrucht de KRACHT daarvan verloochend hebben; houd ook dezen op een afstand” waarschuwt God duidelijk in zijn Woord (2 Tim. 3:5). De tegenwoordige wereldorde met haar concurrentiebeginselen, haar gewoonten en tradities, haar politieke systemen, wordt in ieder land door Satans kerken in stand gehouden. Alle naties zijn verleid! (Openb. 17:2; 18:3.)

Jezus Christus verscheen 1900 jaar geleden als een boodschapper met een boodschap van God. Hij bracht „het GOEDE NIEUWS van het KONINKRIJK VAN GOD” aan een ongelukkige wereld, doortrokken van verkeerde levenswijzen. Een Koninkrijk dat spoedig de ontoereikende regeringen op aarde zal vervangen.

Dat Koninkrijk staat vlak voor de deur! (Lukas 21:31.)

God zij dank bevinden wij ons aan het EIND van de zes werkdagen die aan Satans heerschappij zijn toegemeten. Gods 1000-jarige sabbatdag (Zie verder pagina 20)

TUSSEN HAAKJES...

Ben jij iemand die iets kan?

Dexter H. Faulkner

Tim kwam met een sip gezicht uit school en verdween meteen in zijn slaapkamer. Zijn moeder wist onmiddellijk dat er iets mis was. Toen ze zijn deur open deed, hield het gesmoorde snikken dat ze in de gang gehoord had op.

„Wat is er, Tim?” „Niets.” „Ik weet wel beter,” zei ze. „Nou, het is alleen dat alle andere jongens veel beter zijn dan ik.”

Toen zijn moeder een tijdje met hem door bleef praten, kwam zij erachter dat Tim verdrietig was omdat hij vond dat hij niet goed genoeg was geweest toen hij geprobeerd had om in het voetbalteam te komen.

De moeder van Tim wees hem erop dat hij misschien niet de beste voetballer was, maar dat hij goed was in baansporten, wiskunde, muziek — en een heleboel andere dingen.

Het gebeurt zo vaak dat we — net als Tim — alleen denken aan die dingen die we niet goed doen of niet goed kunnen, en de dingen die we wel kunnen vergeten.

Hoe zit het met jou? Heb jij ooit een van die dagen gehad waarop je ongeveer net zoveel zelfvertrouwen had als een kat in een kamer vol schommelstoelen?

Vaak hebben we gebrek aan zelfvertrouwen omdat we anderen zien die iets veel beter lijken te kunnen dan wij.

Hoe kun je meer vertrouwen krijgen in je eigen vaardigheden? Nu, de eerste stap bij het ontwik-

kelen van de juiste soort zelfvertrouwen is om ermee op te houden jezelf met anderen te vergelijken.

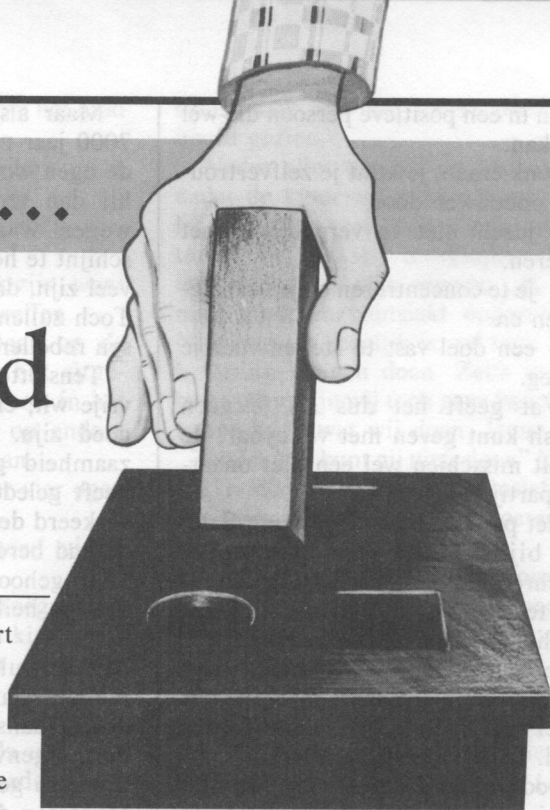
In plaats van ernaar te kijken wat anderen kunnen, kun je je beter concentreren op je sterke punten — die dingen die je goed kunt of die je het liefste doet. De tweede stap is dus om je te concentreren op je vaardigheden.

Zoals de moeder van Tim al opmerkte, was hij goed in een heleboel dingen. Tim kan alleen niet zo goed voetballen als sommige andere jongens. Misschien moet hij meer oefenen, of misschien heeft hij niet zoveel talent voor die tak van sport.

Toen hij 18 jaar was, las hoofdredacteur Herbert W. Armstrong in een openbare bibliotheek een boek dat getiteld was: Het kiezen van een beroep. Dat boek hielp hem om zijn voorkeuren en tegenzin te analyseren en bracht zijn sterke punten naar voren.

Door de nadruk te leggen op deze sterke punten slaagde de heer Armstrong erin om veel succes te hebben in zijn vroegere zakelijke streven. Hij vermeed het om ergens niet op zijn plaats te zijn.

Jij kunt ook de frustratie vermijden van te geloven dat „iedereen veel beter is dan ik”. God heeft ieder van ons gemaakt met een unieke combinatie van talenten.

Leg de nadruk op je sterke punten om te voorkomen ergens niet op je plaats te zijn.

Tim is misschien niet de beste keeper die er is, maar hij kan de Mondscheinsonate van Beethoven spelen en een mijl lopen in 4:52 minuten.

Stap drie in het kweken van zelfvertrouwen is om een doel vast te stellen voor de aanleg die je hebt. Misschien zou Tim graag concertpianist worden. Zo ja, dan moet hij stap voor stap naar dat doel toewerken. Een pianist moet bijvoorbeeld toonladders spelen voordat hij een polonaise van Chopin kan laten horen.

Vreemd genoeg zul je merken, als je je vaardigheden oefent en ontwikkelt, dat er een belangrijk, bijkomend voordeel is: zelfvertrouwen.

Zelfvertrouwen stelt je in staat om te voetballen en niet overstuur te raken omdat je niet zo goed speelt als iemand anders. Zelfvertrouwen stelt je in staat om nieuwe dingen te proberen in het besef dat je misschien niet de beste zult zijn, maar wetend dat er andere dingen zijn die jij goed kunt.

Zelfvertrouwen kan een negatieve persoon die niets kan, veran-

Illustratie: Bruce Hedgcock

deren in een positieve persoon die wél iets kan.

Denk eraan, je kunt je zelfvertrouwen opbouwen door:

1. jezelf niet te vergelijken met anderen,
2. je te concentreren op je vaardigheden en
3. een doel vast te stellen voor je aanleg.

Wat geeft het dus als je geen smash kunt geven met volleybal? Je speelt misschien wel een niet onaar-dig partijtje schaak.

Het punt is dit, zoals koning Salomo bijna 3000 jaar geleden al opschreef: „Alles, wat uw hand vindt om te doen, doe dat met [al] uw macht” (Pred. 9:10, *Statenvert.*).

Je bent in één ding misschien niet zo goed als een ander, maar in iets anders ben je misschien echt heel erg goed. Ieder van ons is uniek.

God wil dat je zoveel mogelijk doet met jouw potentieel, niet met dat van iemand anders. Het vereist zelfvertrouwen om te beseffen wat je potentieel is, en God wil dat je die juiste soort zelfvertrouwen opbouwt. Kom op, je kunt het best! □

God eerlijk?

(*Vervolg van pagina 18*)

staat op het punt aan te breken.

Wij zien thans overal de resultaten van de wegen van de mens. In onuitwisbaar bloed, in menselijke ellende, kwelling en wanhoop staat het verslag van ERVARING geschreven.

Zelfs nu willen de mensen geen acht slaan op deze afschuwelijke les — totdat zij gedwongen worden het te zien.

Nu Satans zesde „werkdag” ten einde loopt, staat God op het punt tussenbeide te komen en op bovennatuurlijke wijze in te grijpen.

In het aanstaande zevende millennium zal Satan gevangengehouden worden nadat Christus op aarde is teruggekomen om hier met goddelijke kracht te regeren. In de komende duizend jaar zal de nieuwe orde van God vrede, geluk en vreugde op aarde terugbrengen.

Dan zal de mens kunnen terugzien op de wereld van nu en een VERGELIJKING maken. God zal *nooit* één enkele mens tegen diens wil tot behoud en eeuwig leven DWINGEN.

Maar als iemand de kroniek van 7000 jaar ERVARING duidelijk onder de ogen wordt gebracht, denk je dat hij dan terug zou *willen* naar die wegen waar iedereen nu zo van schijnt te houden? Dat zullen er niet veel zijn, daar kun je zeker van zijn. Toch zullen zelfs dan sommige mensen rebelleren.

Tenslotte zal de wereld, uit eigen vrije wil, erkennen dat Gods wegen goed zijn. Christus heeft „gehoorzaamheid geleerd uit hetgeen Hij heeft geleden”! Zelfs Hij, die nooit verkeerd deed! „En toen Hij het einde had bereikt, is Hij voor allen, die Hem gehoorzamen, een oorzaak van eeuwig heil geworden” (Hebr. 5:8-9).

Eens zullen wij Gods adembemende plan met bewondering en ontzag aanschouwen! Het lijden van deze tegenwoordige tijd zal volledig uit onze gedachten zijn verdwenen. De lessen die wij door ervaring hebben geleerd, zullen wij voor eeuwig in gedachten hebben. Tenslotte zal de mensheid Gods levenswijze aanvaarden, in de wetenschap dat het de juiste levenswijze is. Het geluk en de vreugde die wij dan zullen ervaren kan ons verstand nu niet bevatten. Wij zullen de eeuwige God danken en loven om zijn wijsheid, genade en LIEFDE!

Denk je dat iemand dan zal terugblikken en zeggen: „God is niet eerlijk”? □

Kracht

(*Vervolg van pagina 3*)

lijk te zijn en nam de naam van Christus aan.

Deze belijdende christelijke kerk sloot de oren voor de WAARHEID en keerde zich tot VERZINSELS (2 Tim. 4:4). Grote aantallen heidenen sloten zich aan bij wat zij het „CHRISTENDOM” noemden — en brachten hun eigen, heidense overtuigingen en praktijken met zich mee! De oude Babylonische „mysteriën” werden op valse wijze „christendom” genoemd! DE HELE WERELD IS NU MISLEID (Openb. 17:1-2; 12:9)!

Maar ook de *ware* Kerk van God bleef bestaan, beschreven in Openbaring 12 — vervolgd door Satan en de grote, valse kerk van Openbaring 17. Deze vervolgte Kerk was niet langer

in staat met grote kracht het ware Evangelie aan alle volken — aan de hele wereld — te verkondigen.

Maar Jezus heeft voor het EINDE van deze wereld — *voor* ONZE tijd geprofeteerd: „En dit evangelie van het KONINKRIJK zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor ALLE VOLKEN, en dan zal het einde gekomen zijn” (Matth. 24:14).

Vandaag wordt *die* profetie vervuld, voor uw ogen, op ditzelfde ogenblik! Vandaag gaat de dynamische boodschap uit in de KRACHT VAN GOD, en bereikt *miljoenen* over de gehele wereld!

Vandaag opent God *gigantische* DEUREN — de deuren van radio, televisie en drukpers. De deuren van de MASSACOMMUNICATIE. Het oorspronkelijke, ware Evangelie van Jezus Christus — *hetzelfde* Evangelie dat Hij van GOD bracht en onderwees — wordt uitgezonden naar ELK CONTINENT in de wereld! Het treft deze wereld met enorme KRACHT!

Ditzelfde WERK VAN GOD van onze dagen is voorzeggd in de profetie van Openbaring 3:7-13. Maar daarin wordt onthuld dat wij, vandaag, mensen zijn met slechts *weinig* kracht (vers 8)! hoewel wij trouw het WOORD VAN GOD onderhouden! De uitwerking van dit hedendaagse WERK VAN GOD vindt alleen plaats door de *kracht van God!* Heeft u *deel* aan ditzelfde WERK VAN GOD?

Maar — *laten wij het onder de ogen zien!* — WIJ HEBBEN IN ONS, ALS WERKTUIG VAN GOD VOOR ZIJN WERK IN DEZE DAGEN, NOG GEEN FRACTIE VAN DE KRACHT VAN GOD DIE DE OORSPRONKELIJKE KERK VAN DE EERSTE EEUW ACTIVEERDE!

Om die reden zegt de levende Christus (vers 8) dat Hij de gigantische deur van de MASSACOMMUNICATIE voor ons geopend heeft! De versterkte kracht van de microfoon en de drukpers. Toch is dat slechts fysieke, mechanische kracht! De *WARE* KRACHT die Gods Werk *vitaal* en *levend* maakt is de heilige Geest van God!

Wij moeten ons *lichaam* aanbieden als een levend offer aan God (Rom. 12:1)! Wij moeten een grotere VERANDERING doormaken — en MINDER AANGEPAST zijn aan deze huidige, slechte wereld! Wij moeten ons BEKEREN! Wij moeten GOD ernstiger ZOEKEN! Wij moeten de HELE WAPENRUSTING VAN GOD aantrek-

ken, zoals ons gemaand wordt in Efeze 6:10-18! Misschien moeten sommigen van ons VASTEN en BIDDEN — zoals Jezus gedaan heeft!

Heeft U voldoende van de KRACHT VAN GOD die dynamisch in en van u uit vloeit? U moet veel nauwer contact zoeken met uw GOD! □

Karakter

(Vervolg van pagina 7)

corrigeert en straft ons, zodat wij de les zullen leren en dezelfde fout niet nogmaals zullen maken. Dat is het doel van het corrigeren van een kind: zodat het dezelfde fout niet weer zal maken of een verkeerde weg zal blijven volgen.

„Is dwaasheid vastgehecht in het hart van een knaap, de tuchtroede zal haar vandaar verdrijven” (Spr. 22:15). De manier waarop een kind over zijn dwaasheid heen zal komen, is om de juiste straf te krijgen. Wij moeten natuurlijk beseffen dat er verschil is tussen kinderlijkheid en dwaasheid. Kinderen zijn geen volwassenen, en men moet niet van hen verwachten dat zij volkomen als volwassenen zullen handelen.

Wat is een „tuchtroede”?

Wat is precies de „tuchtroede” die in Spreuken 22:15 wordt genoemd? Een karwats? Een zweep? Een ander martelwerktuig? Sommigen hebben dit misschien wel gedacht! Een andere tekst helpt ons begrijpen dat het iets dergelijks niet is.

„Onthoud de tucht niet aan de knaap; slaat gij hem met de stok, hij sterft er niet van” (Spr. 23:13). De „tuchtroede” waarover gesproken wordt, zal niet de dood veroorzaken. Wij kunnen daarom concluderen dat het geen verwondingen zal veroorzaken als zij goed gebruikt wordt.

Als een kind niet gestraft wordt als het jong is, kan er een tijd komen waarop het te laat is. „Kastijd uw zoon, wanneer er nog hoop is, maar laat u niet verleiden hem te doden” (Spr. 19:18). Dit vers toont aan dat het doel van straf niet is om het kind te doden of te verwonden.

God zegt dat wij onze kinderen haten als wij hun geen straf geven: „Wie zijn roede spaart, haat zijn zoon; maar wie hem liefheeft, tuchtigt hem reeds vroeg” (Spr. 13:24). Het vroeg

disciplineren is belangrijk om het kind de juiste liefde te betonen.

Hier zijn zeven belangrijke punten met betrekking tot straf:

1) Straf mag een kind nooit verwondingen toebrengen.

2) De straf moet pijnlijk zijn, want anders zal het geen doel treffen.

3) Men mag alleen slaan op de *gluteus maximus*. Dat is het zitgedeelte. U moet een kind nooit in het gezicht, op het hoofd of op andere delen van zijn lichaam slaan.

4) Het mag alleen onder vier ogen gedaan worden.

5) De straf moet meteen uitgedaald worden.

6) Het moet alleen toegediend worden nadat de ouder het kind heeft uitgelegd waarom het gestraft wordt.

7) Het moet toegediend worden uit liefde, niet uit woede. Als u kwaad bent, wacht dan tot uw woede gezakt is.

In dit alles moet u zorgzaamheid tonen voor uw kinderen. „Gelijk zich een vader ontfermt over zijn kinderen, ontfermt Zich de Here over wie Hem vrezen” (Ps. 103:13). Als wij liefde, geduld barmhartigheid en zorg tonen voor onze kinderen, zal God ons ook zo behandelen. Maar als we streng, wreed en genadeloos zijn, hoe kunnen wij dan verwachten dat God ons genade en barmhartigheid toont?

Hoewel deze informatie voor het grootste deel betrekking heeft op het juiste, uitgebalanceerde gebruik van lichamelijke bestraffing, moet u eraan denken dat ook andere vormen van discipline op de juiste tijd en plaats noodzakelijk en nuttig zijn. Wanneer de kinderen ouder worden, bijvoorbeeld, kan straf de vorm aannemen van het onthouden van privileges in plaats van fysieke bestraffing.

Denk er ook aan dat de straf in overeenstemming moet zijn met de overtreding, en dat kinderen verschillend zijn in temperament en instelling: verschillende jonge mensen zullen ook een verschillende behandeling nodig hebben. Gebruik wijsheid en discretie, en zorg ervoor dat alle bestraffing gegeven wordt uit de juiste zorg voor het kind.

Goddelijke leiding noodzakelijk

Het meest belangrijke punt bij het opvoeden van kinderen wordt mis-

schien ook wel het meest over het hoofd gezien.

Nadat alles gezegd en gedaan is, nadat de kinderen groot zijn en niet langer thuis wonen, kijken wij allemaal terug. En als wij terugkijken, kan iemand van ons dan zeggen: „Ik heb mijn kinderen volmaakt opgevoed”? Niemand die redelijk is, zal toch zo'n bewering kunnen doen. Zelfs in het beste geval zijn wij toch geen van allen volmaakt in wat wij doen. Jezus zei: „Zonder Mij kunt gij niets doen” (Joh. 15:5). Wat wij ook doen, inclusief het opvoeden van kinderen, wij moeten de hulp van God hebben.

Het laatste en belangrijkste punt is dus om de hulp van God in te roepen. Wij hebben goddelijke leiding nodig bij alles wat wij doen, ook bij het opvoeden van kinderen. Wij ontvangen die hulp door een juist begrip van het Woord van God en door de leiding van Gods heilige Geest (Joh. 16:13).

Vraag God om u te helpen begrijpen wat u moet doen, en om u dan te helpen het op de juiste manier te doen, met liefde en consequent.

Kinderen zijn kostbaar in de ogen van God (Markus 10:14). Zij zijn een erfdeel van God (Ps. 127:3). God laat ons een paar jaar voor hen zorgen. Wij moeten die paar korte jaren dat zij bij ons zijn, benutten om hen op de juiste manier te trainen en te onderrichten.

Leer uw kinderen Gods levenswijze. Als u dat doet, zullen uw kinderen uw leven enorm verrijken en u veel vreugde geven terwijl u hun karakter vormt. Dit karakter zal een grote hulp zijn gedurende de rest van hun fysieke leven en, hopelijk, voor eeuwig. □

Uw sexleven

(Vervolg van pagina 10)

Ja, dat is er. En de eerste stap in uw verdediging is: een duidelijk inzicht in het kwaad dat vrij geslachtsverkeer de maatschappij toebrengt en aan u kan toebrengen. Overdenk de subtiele methoden die Satan gebruikt om zijn gevaarlijke perversiteiten aan alle volken op te dringen. Ontwikkel er een afkeer voor om uw geest te laten manipuleren door Satan.

Wie dit tijdschrift al jaren leest,

weet aan welk allesoverheersend doel God werkt: God maakt zonen naar zijn beeld, en neemt mensen letterlijk op in zijn eigen gezin als Goddelijke Wezens.

En u weet dat een belangrijke kwaliteit die u nodig heeft om in aanmerking te komen voor zijn opperste zegen trouw is — loyaliteit — aan God de Vader en Jezus Christus, die uw geestelijke broer en bruidegom is.

Als u eenmaal inziet hoe Satan geprobeerd heeft u te beroven van uw potentieel om tot Gods gezin te behoren door de parallelle menselijke familie te vernietigen, deels door seksuele zonde, zult u voorbereid zijn met de vastbeslotenheid die u nodig heeft om de volgende stap in uw verdediging te doen.

Ten tweede, bewaak de deur van uw geest. Seksuele zonden beginnen net als alle zonden in de geest (Jak. 1:14-15). Het moment om de zonde tegen te gaan is het moment waarop we verleid worden. Elke zonde, en vooral de seksuele zonde, wint aan bekoring als wij hem koesteren. Het begint te groeien en wint aan kracht tot wij onszelf laten zondigen in de geest of zelfs daadwerkelijk.

Sta uzelf dus niet de luxe toe van zelfs een „klein beetje” begeerte. Want het „kleine beetje” begeerte is de lucifer die het vuur aansteekt van het vrije geslachtsverkeer, dat de huwelijksband tot as verbrandt.

God vergeeft

God stelt duidelijk dat onze seksuele zonden in zijn ogen afschuwelijk zijn. „Het huwelijk zij in ere bij allen en het bed onbezoodeld (d.i. door sex buiten het huwelijk) want hoereerders en echtbrekers zal God oordelen” (Hebr. 13:4).

God eist duidelijk trouw en seksuele reinheid. Maar het is helaas een feit dat Satan al toegeslagen zal hebben in het leven van velen die dit lezen.

Het goede nieuws is dat we vergeven kunnen worden voor onze zonden in het verleden — zelfs onze seksuele zonden — als we ons bekeren — ophouden met zondigen en beginnen te doen wat goed is.

Herinnert u zich het verhaal van „de overspelige vrouw”? „En Jezus richtte Zich op en zeide tot haar: Vrouw, waar zijn zij? Heeft niemand u veroordeeld? En zij zeide: Nie-

mand, Here. En Jezus zeide: Ook Ik veroordeel u niet. Ga heen, zondig van nu af niet meer!” (Joh. 8:10-11.)

„Ga heen, zondig van nu af niet meer!”

Een goede raad, en de raad die we allen moeten aannemen als we de les van trouw willen leren, die ons kan brengen van de warme band van het fysieke huwelijk naar het geestelijke gezin van God.

En hoewel velen tegenwoordig vinden dat hun sexleven „hun eigen zaak” is, kunnen wij zeker weten dat God sex zijn zaak heeft gemaakt toen Hij sprak — voor ons eigen welzijn — „Gij zult niet echtbreken.”

En wij behoren zijn naam te prijzen en Hem ervoor te danken dat Hij dat gedaan heeft. □

Sabbat

(Vervolg van pagina 16)

eenkomst is een religieuze dienst, bijeengeroepen door een gemachtigde dienaar van Jezus Christus. Wanneer men zulke bijeenkomsten negeert als ze gehouden worden, behalve door ziekte of ongewone omstandigheden, is men ongehoorzaam aan het sabbatgebod. Lees de plechtige waarschuwing in Hebr. 10:24-27.

De Sabbat moet iedere week worden gehouden, ongeacht dringende plichten, drukke zaken of rijpe oogsten (Ex. 34:21).

Wanneer de Sabbat op de juiste wijze wordt gehouden, is het een vreugde: „Indien gij niet over de sabbat heenloopt door uw zaken te doen op mijn heilige dag, maar de sabbat een verlustiging noemt, de heilige dag des Heren van gewicht, en die eert door noch uw gewone bezigheden te doen, noch uw zaken te behartigen, of ijdele taal uit te slaan, dan zult gij u verlustigen in de Here en Ik zal u doen rijden over de hoogten der aarde en u doen genieten het erfdeel van uw vader Jakob, want de mond des Heren heeft het gesproken” (Jes. 58:13-14).

De juiste benadering

U zult misschien weleens hebben horen zeggen: „Goddank, het is vrijdag.” De mensen zeggen dit om hun vreugde uit te drukken omdat de werkweek bijna beëindigd is en er een wee-

kend van ontspanning voor hen ligt.

Maar deze uitdrukking kan ook iets belangrijks voor ons als christenen betekenen. Iedere vrijdag kunnen wij dankbaar zijn omdat het bijna Sabbat is. De fijnste dag van de week ligt voor ons.

Voor zonsopgang op vrijdagavond moeten wij klaar zijn met de noodzakelijke zaken of persoonlijke verantwoordelijkheden, zodat ze ons op de Sabbat niet bezighouden.

Wij hebben geen van de gewone, door de weekse verantwoordelijkheden, geen zaken of baan om ons bezig te houden, geen van de zorgen die ons de andere zes dagen omringen. Dit is de dag van rust en verkwikking die God ons heeft gegeven. Een dag voor heilige bijeenkomst en aanbidding samen met andere christenen, en door andere christenen met Christus. Een dag zonder de gewone wereldse verplichtingen en zorgen.

Als het bedtijd is, behoren we geen zaken of bezorgde gedachten te hebben die ons verhinderen om goed te slapen. Tenzij vroege kerkdiensten het noodzakelijk maken, hoeven wij de wekker niet te zetten. Normaal zouden wij in staat moeten zijn om de beste nachtrust van de week te hebben. Wanneer wij opstaan, zou er geen dringende noodzaak moeten zijn om ons te haasten. Wij kunnen ons ontspannen en van de Sabbat genieten.

De Sabbat is een dag voor het bijeenzijn van het gezin, dat misschien gedurende de rest van de week niet mogelijk is, een speciale tijd en gelegenheid om onze kinderen te leren over God en zijn wegen. Een dag om goed te doen en andere gemeentelieden te helpen, of om de zieken, de weduwen of de ouden van dagen te bezoeken. Een dag waarop wij op ons gemak de schoonheid en wonderen van Gods schepping kunnen bekijken en waarderen.

Het is een dag waarop wij extra tijd kunnen besteden aan bidden, studie of meditatie, omdat wij meer tijd hebben dan gedurende de rest van de week.

De Sabbat is anders dan iedere andere dag van de week. Het is de heilige dag die God apart heeft gezet voor een bijzonder en prachtig doel.

De manier waarop u de Sabbat onderhoudt, zal bepalen hoezeer u God behaagt en hoezeer u in staat zult zijn om te genieten van deze meest speciale dag van de week. □